

Dr. King: "Ikke-voldelig sameksistens eller voldelig fælles udslettelse"

26. august 2023 (EIRNS) – I dag, i Washington, D.C., blev der afholdt et møde ved Abraham Lincoln Memorial for at mindes det historiske massemøde for 60 år siden, den 28. august 1963, hvor Dr. Martin Luther King, Jr. holdt sin berømte tale, som blev kendt som "I Have a Dream". Uanset hvad deltagerne måtte tænke denne eftermiddag, da de deltog i dagens arrangement med titlen: "At fortsætte drømmen" – som omfattede en tale fra Kings fortrolige, Andrew Young, tidligere amerikansk FN-ambassadør (1977-1979) og tidligere borgmester i Atlanta, lyder Dr. Kings ord med særlig, dyb effekt fra hans "antikrigstale" fire år senere i New York City, den 4. april 1967. Den krig, Dr. King henviste til på det tidspunkt, var i Vietnam, men hans opfordring til handling, "at bryde tavsheden" om det forkerte i krig, klinger sandt i vores tid, her og nu. Han sagde om nationer: "Vi har et valg i dag: ikke-voldelig sameksistens eller voldelig fælles udslettelse."

NATO's globale krigstrommer fortsætter på vanvittig vis, hvilket fører til udsigten til atomar udslettelse. De seneste meddelelser om våben til Ukraine omfatter Finland, der i går lovede 94 millioner euro til flere våben, og Norge, der i denne uge lovede F-16 jagerfly, som skal tages ud af mølposen. I oktober vil det amerikanske militær begynde at træne ukrainske F-16-piloter på Morris Air National Guard Base i Arizona, meddelte Pentagon den 24. august. I september vil de ukrainske piloter begynde engelsksproget træning på Lackland Air Force Base i Texas. Dette vil være "det mest direkte amerikanske engagement hidtil i den internationale indsats for at udstyre og træne Ukraine med kampfly," rapporterede magasinet Air & Space Forces.

I Stillehavsområdet begyndte i denne uge kombinerede flådeøvelser i Det Sydkinesiske Hav med australske, japanske, filippinske og amerikanske styrker, som skal vare til den 31. august. Øvelserne omfatter ikke kun skibsmanøvrer, men også amfibielandingsøvelser. Udtalelserne fra forsvarsembedsmænd, der er involveret i at observere øvelserne, herunder den filippinske præsident Marcos selv, gentager igen og igen, at formålet med øvelserne er årvågenhed for at forsvare den internationale "regelbaserede orden" for at sikre et "frit og åbent Indo-Stillehavsområde."

Vejen frem til at stoppe dette vanvid er åben for os. Underskriv og spred erklæringen "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order)

Om to uger indkalder Schiller Instituttet til en international online-konference: "Lad os gå sammen med det Globale Flertal om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909)

Mindre end to uger efter denne konference er det den Internationale Fredsdag, den 21. september. Det er en mulighed for hele verden – det Globale Nord, Syd, Øst og Vest – for at stå sammen om udvikling og fred. Et omdrejningspunkt er en planlagt demonstration ved FN den 21. september.

Dette er mulighederne for at samarbejde med mennesker over hele verden, for at engagere sig i opfølgningen på de historieskabende forandringer, der er i gang, og som blev set i den forgangne uge under BRIKS-møderne i Sydafrika, og som blev set i den inspirerende succes med Indiens bedrift i rummet, Chandrayaan-3, der landede blødt på Månens sydpol. I USA lettede en SpaceX-raket tidligt i morges fra NASA's

Kennedy Space Center i Florida med kurs mod Den Internationale Rumstation med Crew-7, et internationalt team på fire personer fra USA, Rusland, Japan og Europa (Andreas Mogensen fra Danmark). Det er et eksempel på det samarbejde, vi bør have mellem alle nationer, med det formål at tjene menneskeheden. Ombord på rumstationen vil Crew-7 udføre 200 eksperimenter, der er designet til at forberede missioner til Månen, Mars og videre.

For at gentage Dr. Kings ord: "Vi har stadig et valg i dag: ikke-voldelig sameksistens eller voldelig fælles udslettelse. Vi må bevæge os fra ubeslutsomhed til handling... Lad os nu begynde. Lad os nu på ny vie os til den lange og bitre, men smukke kamp for en ny verden."

Foto: CCO

Eksplosivt BRIKS-topmøde viser, at vestlige kritikere er helt blinde i forhold til virkeligheden

Den 24. august 2023 (EIRNS) – Det netop overståede BRIKS XV-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, har netop bevist, at en ny verden faktisk er ved at blive dannet. En enorm interesse for den form for konkret økonomisk udvikling, som BRIKS tilbyder, førte til et gennembrud i deltagerantallet og den første tilføjelse af nye medlemmer siden 2010 – herunder Saudi-Arabien og Iran, som indtil for seks måneder siden havde afbrudt alle diplomatiske forbindelser med hinanden.

På trods af dette insisterede medieeksperter i Vesten kun på én ting: Det vil ikke fungere. "Der er for mange forskelle," "det er bare et desperat forsøg fra de autokratiske Putin og Xi," eller endog: "det vil stadig ikke fortrænge den amerikanske dollar," var nogle af de røster, der lød i USA og Europa, hvis de overhovedet kommenterede det. I virkeligheden var den egentlige nyhed, som disse eksperter fremførte, meddelelsen om deres absolutte irrelevans.

Som Brasiliens præsident Lula sagde i torsdags: "Mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringerne viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed." Dette tema gav genlyd i alle salene i Johannesburg: De neokoloniale magthaveres æra er forbi – fremtiden kræver suverænitet og lighed for alle!

Som den sydafrikanske præsident Ramaphosa sagde, da han åbnede den sidste del af BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus-dialogen: "Når vi reflekterer over formålet med og rollen for BRIKS i verden i dag, mindes vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en øget stemme til udviklingslandene i internationale anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer, store som små. Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden."

Det er præcis denne "Bandung-ånd", som Helga Zepp-LaRouche henviste til i sin nyligt udgivne "Appel til borgerne i det Globale Nord", som hun sagde er ved at rejse sig igen i det Globale Syd. Disse lande "er smerteligt bevidste om det faktum, at kolonialismen har bestået i sin moderne form," da der stadig er en milliard mennesker, der permanent er på randen af sult, to milliarder uden rent drikkevand og 940 millioner uden adgang til elektricitet – men de bliver belært om, hvem de kan handle med, og hvordan de bedst udnytter deres ressourcer.

Den rolige, men lidenskabelige reaktion på dette fra nationerne i det Globale Syd – som kom til udtryk i de eksplosive begivenheder på denne uges BRIKS-topmøde – bliver ignoreret af lederne i Vesten, og de vil blive henvist til historiens skraldespand, hvis de fortsætter med at ignorere kravene fra så stor en del af verden.

Dilma Rousseff, der er formand for BRIKS' nye udviklingsbank (NDB), har i sin tale sat fokus på denne virkelighed. "I dag er NDB en velkapitaliseret bank med meget lav gearing, og den har alle forudsætninger for at udvide sin rolle som et vigtigt redskab til at gennemføre de bæredygtige udviklingsprojekter, som vores lande har brug for," sagde hun. BRIKS-banken, der insisterer på ikke at pålægge nogen "belastende betingelser", er ved at blive en legitim långiver til udvikling af nationer – uden for det vestligt dominerede finanssystems indflydelse.

Det Hvide Hus' indirekte reaktion på ovenstående var pinlig. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, meddelte, at præsident Biden vil besøge Indien i forbindelse med næste måneds G20-topmøde for at "bekræfte USA's engagement i G20 som det førende forum for økonomisk samarbejde på globalt plan." Sullivan var tydeligvis nervøs for den voksende stemning i BRIKS og det Globale Syd og tilføjede, at "vi er nødt til at sikre, at der er løsninger af høj standard og med stor gennemslagskraft på de udfordringer, landene står over for, og en måde at få mest for pengene er gennem Verdensbanken og IMF." Er der virkelig nogen, der tror på ham?

I stedet for at forsøge at ignorere – eller endnu værre, forsøge at stoppe – hvad der faktisk er en ustoppelig proces, bør nationerne i det såkaldte Globale Nord i stedet gå sammen med BRIKS om at skabe en bedre og mere retfærdig økonomisk orden. Det er den presserende opgave, som borgerne må påtage sig i dag.

Som den indiske premierminister Narendra Modi sagde som svar på Indiens nylige landing af et månekøretøj på Månens sydpol:

Dette var ikke kun en succes for Indien, "denne succes tilhører hele menneskeheden."

Underskriv og cirkuler Helga Zepp-LaRouches "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order

BRIKS-lederne annoncerer "historisk" udvidelse med seks nye medlemmer

På en pressekonference tidligt i morges i Johannesburg med deltagelse af statslederne fra fire BRIKS-lande, Kinas præsident Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Indiens premierminister Narendra Modi, Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, annoncerede den indiske premierminister Modi, at lederne af de fem medlemslande ved fælles overenskomst var blevet enige om at byde seks nye lande velkommen til at blive fuldgyltige medlemmer af BRIKS: Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Etiopien, Iran og De forenede arabiske Emirater (UAE). Deres medlemskab vil træde i kraft den 1. januar 2024.

Modi og Xi blev set chatte, da de gik ind i lokalet sammen og havde et kort gensidigt møde på sidelinjen af topmødet.

I sine bemærkninger meddelte Modi, at gruppen er blevet enige om "de vejledende principper, standarder, kriterier og procedurer for udvidelse af BRIKS" og understregede, at moderniseringen og udvidelsen af BRIKS bør tjene som model for alle globale institutioner, der har behov for at reformere sig i skiftende tider. Indien har altid været for en udvidelse af BRIKS, sagde han og understregede, at denne nye udvidelse vil give energi og retning til gruppen. Efter at have budt de seks

nye medlemmer velkommen, tilføjede han, at for andre lande, der har udtrykt interesse for at blive en del af BRIKS, vil Indien arbejde for at skabe konsensus, så disse nationer kan deltage i BRIKS "som partnerlande", hvilket vil blive diskuteret på det næste BRIKS-topmøde i Kazan, Rusland i oktober 2024.

Xi Jinping fortalte journalister, at de fem medlemmer "enstemmigt var enige" om at invitere de seks nye nationer til at deltage, og kaldte udvidelsen "historisk", da den viser BRIKS' beslutsomhed om at forfølge "enhed og samarbejde" med det bredere Globale Syd. Udvidelsen repræsenterer et nyt udgangspunkt for BRIKS-samarbejdet, sagde han. Det vil bringe "ny kraft" til BRIKS-samarbejdsmekanismen og yderligere styrke bevægelsen mod verdensfred og udvikling. "Så længe vi arbejder sammen," tilføjede han, "er der meget, som BRIKS-samarbejdet kan opnå, og fremtiden vil være lys."

I sine bemærkninger sagde Lula da Silva, at "relevansen af BRIKS bekræftes af det voksende antal lande, der er interesserede i at tilslutte sig BRIKS. Brasilien byder med stor tilfredshed" de seks nationer velkommen som nye medlemmer af BRIKS, sagde han. Han lykønskede også "min kære ven", Argentinas præsident Alberto Fernandez, "en stor ven af Brasilien og af udviklingslandene." Han bemærkede, at "mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringen viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed."

Lula fortalte også, at BRIKS har nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge muligheden for at indføre en fælles valuta, der kan bruges til transaktioner mellem medlemslandene. Dette, sagde han, "kunne øge vores betalingsmuligheder og reducere vores sårbarheder." Brasiliens Epoca citerede ham for at sige, at "i denne verden i forandring tilbyder BRIKS os en kilde til kreative løsninger på de udfordringer, vi står overfor." Han

opfordrede til en endnu større udvidelse af gruppen i den nærmeste fremtid.

Nye medlemmer reagerer på at komme med i BRIKS

Lederne af de seks nationer, der blev annonceret som nye medlemmer af BRIKS, reagerede på meddelelsen fra den indiske premierminister Narendra Modi i morges, som rapporteret nedenfor. Argentinas svar er rapporteret separat.

Egypten: I en erklæring fra det egyptiske præsidentskab hilser præsident Abdel Fattah El Sisi dagens meddelelse om, at Egypten er blevet accepteret som nyt medlem af BRIKS, velkommen. "Vi værdsætter den tillid, som alle medlemslandene i [BRIKS]-blokken, som vi har stærke bånd til, har vist os, og vi ser frem til et frugtbart samarbejde med dem i den kommende tid, såvel som med de inviterede lande." Dette, sagde El-Sisi, sker med henblik på at nå gruppens mål om at styrke det økonomiske samarbejde mellem medlemslandene, og tilføjede, at gruppen har til formål at opretholde de sydlige nationers stemmer i håndteringen af forskellige udviklingsspørgsmål på en måde, der støtter udviklingslandenes rettigheder og interesser.

De forenede arabiske Emirater: Fra Johannesburg rapporterede præsident Mohammed bin Zayed på X (tidligere Twitter), at hans regering hilste annonceringen af medlemskabet velkommen. "Vi respekterer BRIKS' vision og sætter pris på, at De forenede arabiske Emirater er blevet optaget som medlem af denne vigtige gruppe. Vi ser frem til en fortsat forpligtelse til samarbejde for velstand, værdighed og gavn for alle nationer og mennesker i hele verden."

Etiopien: Premierminister Abiy Ahmed hyldede det, han kaldte "et stort øjeblik" for sit land. "Etiopien står klar til at samarbejde med alle om en inkluderende og velstående global orden," tweetede Abiy.

Iran: Præsident Ebrahim Raisi sagde fra Johannesburg, at BRIKS-medlemmernes beslutning om at udvide gruppen var et "prisværdigt" skridt og tilføjede, at Irans medlemskab af BRIKS vil have "historieskabende" fordele. " BRIKS kan hjælpe med at løse problemerne i det internationale samfund," bemærkede han og understregede, at "den globale tillid til BRIKS' effektivitet er stigende." Desuden, sagde han, "støtter Den islamiske republik Iran meget resolut BRIKS' succesfulde bestræbelser i overensstemmelse med af-dollarisering af handel og økonomiske interaktioner mellem medlemmerne og også ved at gøre brug af lokale valutaer."

Saudi-Arabien: Udenrigsminister Prins Faisal bin Farhan erklærede fra Johannesburg, at "vi ser frem til at udvikle dette samarbejde for at skabe nye udviklingsmæssige og økonomiske muligheder og løfte vores forhold op på det ønskede niveau." Ifølge Al Jazeera sagde prinsen til den saudiske kanal Al Arabiya, at kongeriget hilste invitationen velkommen, men ville gennemgå detaljerne for at træffe en "passende beslutning" inden datoen for tiltrædelse den 1. januar

Ramaphosas indledende bemærkninger til BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus Dialog: Ånden fra Bandung lever!

Efter de fem medlemslandes formelle forhandlinger på BRIKS XV-topmødet i Johannesburg torsdag, fremsatte Sydafrikas præsident Ramaphosa sine indledende synspunkter til det bredere publikum, der var til stede i løbet af ugen. Ramaphosa fremkaldte med stor kraft "Bandung-ånden" med henvisning til Den alliancefri Bevægelses topmøde i Bandung, Indonesien, i 1955. Hans bemærkninger indikerer den sande ånd, som BRIKS-nationerne tager op i dag:

"Når vi reflekterer over BRIKS' formål og rolle i verden i dag, husker vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en større stemme til

udviklingslandene i verdens anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer, store som små.

“Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden. Vi søger stadig at overvinde polaritet og splittelse. Vi ønsker en verden uden barrierer mellem nord og syd, øst og vest. Vi søger stadig en verden, hvor vi arbejder sammen understøttet af gensidig respekt.

“Gennem det 15. BRIKS-topmøde og denne dialog bør vi stræbe efter at fremme Bandung-ånden af enhed, venskab og samarbejde.

“I Sydafrika har vi et ord for dette: Ubuntu. Ubuntu er en praksis, der er baseret på forståelsen af, at vores succes, velstand og trivsel afhænger af andres succes, velstand og trivsel.”

Ramaphosa fortsatte med at diskutere opgaven for BRIKS og det Globale Syds håb om økonomisk udvikling, efter i årevis at have tolereret en økonomisk model, hvor rigdom blev frarøvet deres lande til gengæld for minimale fremskridt.

“Det er Afrikas og hele det Globale Syds ret fuldt ud at høste fordelene ved global handel og investering. Uden handel og investeringer kan vores økonomier ikke blomstre, og vores befolkningers materielle vilkår kan ikke forbedres. Som det afrikanske kontinent er vi fast besluttede på, at kontinentets betydelige ressourcer skal udnyttes til gavn for og udvikling af Afrikas befolkning.

“For at gøre brug af disse muligheder ser Afrika på BRIKS-partnerskabet for at åbne op for infrastruktur og udviklingsfinansiering. Dette var en del af den grundlæggende vision for Den nye Udviklingsbank. Banken spiller en ledende rolle i bestræbelserne på at øge modstandsdygtigheden i det Globale Syd og skabe retfærdighed i de globale handels- og finanssystemer ved at styrke brugen af BRIKS-valutaer.

“Vi er nødt til at reformere den globale økonomiske, finansielle og politiske styring, herunder det multilaterale handelssystem, så vi skaber et gunstigt miljø for fair handel. Mens mange lande i det Globale Syd oplever betydelige fremskridt inden for industrialisering, teknologisk udvikling, innovation og den digitale økonomi, høster de ikke fuldt ud de økonomiske fordele.”

At slutte sig til BRIKS “er en ny mulighed for os,” siger den argentinske præsident

Argentinas præsident Alberto Fernandez talte til sin nation kl. 8.00 i morges, efter at hans talskvinde, Gabriela Cerruti, kl. 6.00 havde tweetet, at Argentina var blevet inviteret til at deltage i BRIKS...

I sin besked i dag udtrykte Fernandez sin taknemmelighed over at være blevet inviteret med og understregede, at medlemskab af BRIKS “styrker os” og “åbner et helt nyt scenarie for Argentina.” Landet befinder sig i en alvorlig økonomisk krise, og regeringen har brugt måneder på at kæmpe med IMF for at få midler, der skulle have været frigivet i april sidste år, men som først nu bliver udbetalt efter hårde forhandlinger, hvor Argentina af IMF er blevet tvunget til at acceptere en devaluering af pesoen på 22%. I et interview med Radio Perfil for to dage siden bemærkede udenrigsminister Santiago Cafiero, at hvis Argentina blev medlem, ville landet finde en “ny finansieringskilde” i BRIKS’ nye udviklingsbank (NDB).

Nu, sagde Fernandez, “vil vi være hovedpersoner i en fælles skæbne i en blok, der repræsenterer over 40% af den globale befolkning. Vi vil fortsætte med at styrke frugtbare, selvstændige og forskelligartede relationer med andre nationer i verden,” sagde han, da “BRIKS er en ny mulighed for Argentina. Vi ønsker at drage fordel af det for argentinerne og især for dem, der har mest brug for det. At fremstå som en fredelig, venlig, realistisk og værdig nation over for verden

er kernen i vores udenrigspolitik,” sagde han ifølge Pagina 12.

Sådan ser et tektonisk skift ud

Den 23. august 2023 (EIRNS) – Det var den perfekte metafor for det Globale Flertals tiltagende styrke i dets ustoppelige stræben efter at gøre en ende på 500 års kolonialistisk økonomisk udplyndring, tilbageståenhed og krige.

Onsdag den 23. august, midt under det tre dage lange BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, lykkedes det Indien at landsætte deres Chandrayaan-3-modul på Månens overflade, nær dens sydpol. En af de adskillige millioner mennesker verden over, der fulgte live-optagelsen fra den indiske rumforskningsorganisations missionsrum, var premierminister Narendra Modi, som så med fra Sydafrika, hvor han deltog i BRIKS-topmødet sammen med stats- og regeringscheferne fra Brasilien, Rusland, Kina og Sydafrika.

Umiddelbart efter den overvældende succes talte Modi til ISRO-centerets forskere – og til verden. “Indiens vellykkede månemission er ikke Indiens alene,” sagde han. “Denne succes tilhører hele menneskeheden... Jeg er overbevist om, at alle lande i verden, også dem fra det Globale Syd, er i stand til at opnå sådanne præstationer. Vi kan alle stræbe efter Månen og hinsides.”

Præsident Cyril Ramaphosa fra Sydafrika, topmødets vært, svarede: “For os som BRIKS-familie er dette en betydningsfuld begivenhed, og vi glæder os sammen med jer,” udtalte han til klapsalver.

Forhandlingerne på onsdagens generalforsamling på BRIKS-topmødet, hvor lederne af alle fem BRIKS-lande holdt taler, understregede, at der er et tektonisk skift på vej i verden, som er drevet af en forståelse af, at en ny arkitektur for fred og udvikling nu er en betingelse for overlevelse. "Verden er i forandring," understregede præsident Ramaphosa i sin åbningstale. Verden står over for en ekstraordinær farlig krise, både økonomisk og politisk, og "vi er godt klar over, hvor denne vej kan føre hen," understregede den brasilianske præsident Lula da Silva. "Verden er nødt til at forstå, at de involverede risici er uacceptable for menneskeheden." Desuden "er det uacceptabelt, at de globale militæruddgifter på et enkelt år overstiger 2 billioner dollars, mens FAO fortæller os, at 735 millioner mennesker sulter hver dag i verden." Lula opfordrede indtrængende til at finde en fredelig, forhandlet løsning på krisen i Ukraine og roste fredsforslagene fra tre af BRIKS-medlemmerne: Kina, Sydafrika og Brasilien.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede også, at "verden er gået ind i en ny periode med turbulens og forandring", og at fred og udvikling må gå hånd i hånd. Som han understregede i sine bemærkninger til BRIKS' forretningsforum den 22. august: "Skal vi arbejde sammen om at opretholde fred og stabilitet, eller skal vi blot gå i søvne mod afgrunden til en ny kold krig?" Topmødet, forklarede han, "er en bestræbelse på at udvide arkitekturen for fred og udvikling." Den nye arkitektur skal sikre sikkerheden for alle nationer, store som små, understregede de forskellige ledere.

Med hensyn til at overvinde fattigdom og underudvikling sagde præsident Ramaphosa, at "vi ved, at fattigdom, ulighed og underudvikling er de største udfordringer, menneskeheden står overfor." Præsident Xi udtalte, at "udvikling er en uomstuelig ret for alle lande, ikke et privilegium forbeholdt nogle få," og at "vi er nødt til fuldt ud at udnytte den rolle, som Den Nye Udviklingsbank (New Development Bank, NDB) under BRIKS spiller." Præsident Putin opfordrede BRIKS til at "opbygge

partnerskab inden for videnskab og innovation, sundhedspleje, uddannelse og humanitære bånd som helhed,” og understregede at de skulle “udvikle interbank-samarbejde og udvide brugen af nationale valutaer.”

Præsident Lula uddybede NDB's rolle som en kilde til ikke-dollar-kredit, der skal kanaliseres til udviklingsprojekter, der øger den fysisk-økonomiske produktivitet – et afgørende emne, der blev taget op i NDB-præsident Dilma Rousseffs rapport til lederne. “Gennem Den Nye Udviklingsbank,” sagde Lula, “kan vi tilbyde vores egne finansieringsalternativer, skræddersyet til behovene i det Globale Syd. Jeg er sikker på, at banken under ledelse af min kollega Dilma Rousseff vil tage disse udfordringer op. Oprettelsen af en valuta til handels- og investeringstransaktioner mellem BRIKS-medlemmer øger vores betalingsmuligheder og reducerer sårbarheden.”

Der var også enstemmighed blandt de fem ledere om det ønskelige i at udvide BRIKS – 23 lande har allerede ansøgt om medlemskab – selvom den specifikke mekanisme og principperne for denne udvidelse først blev annonceret torsdag den 24. august. Premierminister Modi erklærede utvetydigt: “Indien støtter fuldt ud udvidelsen af BRIKS-medlemskabet.” Præsident Xi sagde: “Jeg er glad for at se udviklingslandenes voksende begejstring for BRIKS-samarbejdet, og en hel del af dem har ansøgt om at deltage i BRIKS-samarbejdsmekanismen. Vi har brug for ... win-win-samarbejde for at få flere lande med i BRIKS-familien, så vi kan forene vores visdom og styrke.”

Men det, der måske er mest sigende for den igangværende forandring, for det nye paradigme for samarbejde og dialog mellem civilisationer, som var til at tage og føle på ved BRIKS-topmødet, er de mange kommentarer fra lederne om deres kulturers fælles filosofiske rødder og forpligtelser over for hele menneskeheden, til gavn for alle mennesker. Den indiske premierminister Modi indledte sine bemærkninger til forsamlingen med at bemærke, at “i nogen afstand herfra ligger Tolstoj-gården, som blev bygget af Mahatma Gandhi for 110 år

siden. Ved at kombinere de store ideer fra Indien, Eurasien og Afrika lagde Mahatma Gandhi et stærkt fundament for vores enhed og gensidige harmoni.”

I en lignende tone skrev præsident Xi i en artikel, der blev offentliggjort i en række sydafrikanske aviser den 21. august: “Sydafrikas Ubuntu-filosofi går ind for medfølelse og deling. Den stemmer godt overens med konfucianismens værdier – “elsk folket og alle væsener og søg harmoni mellem alle nationer.” Og han afsluttede sine bemærkninger til forsamlingen med følgende opfordring:

“Som et afrikansk ordsprog siger: “Hvis du vil gå hurtigt, så gå alene; hvis du vil gå langt, så gå sammen. Ubuntu-filosofien, som tror på, at “jeg er, fordi vi er”, fremhæver alle folks gensidige afhængighed og indbyrdes forbundenhed. På samme måde har harmonisk sameksistens været den kinesiske nations ambition i tusinder af år. Kina er klar til at arbejde sammen med BRIKS-partnerne for at forfølge visionen om et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden, styrke det strategiske partnerskab og uddybe samarbejdet på alle områder. Som andre BRIKS-medlemmer bør vi møde vores fælles udfordringer med en fælles følelse af mission, forme en lysere fremtid med et fælles formål og marchere sammen på rejsen mod modernisering.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reagerede på det historiske BRIKS-topmøde, og det som nu bør følge: “Nu mangler kun det Globale Nord” for at skabe en sand renæssance for hele menneskeheden. Det er det centrale tema i Zepp-LaRouches bredt cirkulerende underskriftsindsamling, “Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!” (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order) og i hendes ugentlige live online-dialog i dag: “I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at afslutte det globale Nords isolation!”

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/webcast-lets-talk-about-ending-the-isolation-of-the-global-north/>)

Foto: Creative Commons

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at gøre en ende på det Globale Nords isolation!

Onsdag, August 23, 2023

HARLEY SCHLANGER: Hello and welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. I'm your host Harley Schlanger and today is Wednesday, Aug. 23, 2023. You can send your questions or comments to questions@schillerinstitute.org or post them to the chat room and they'll be forwarded to me.

Today is the second day of the historic BRICS summit taking place in Johannesburg, South Africa. It's been greeted with excitement by most of the world, and I should say, dismay from the City of London and its adherents. Helga, you drafted a statement, an "Appeal to the Citizens of the Global North: We Must Support the Construction of a New Just World Economic

Order!" which viewers can read and sign and circulate, as we want to get this discussion going in the Global North. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order)

Many people complain that there's no one in the governments in the Global North who will listen to this or pay attention. What affect did you intend in drafting your statement?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, what a day! Let me first express my absolute joy about what happened today: I watched the BRICS summit, the speeches, I heard the news and read the news about success of the Indian Chandrayaan-3 mission to the Moon, which was highly successful. And then Prime Minister Modi announced in his speech that India will not only propose cooperation in space exploration among the BRICS countries, and the BRICS-Plus countries, soon, but that he proposes to create a BRICS space cooperation consortium. This is, really, together with all the many constructive proposals that were coming from the different heads of state and government, this marks the beginning of a new age of mankind. Because, if the majority of the countries start to cooperation in the exploration of space, of science, space travel, this will completely change the identity of man. We will definitely make the jump which started with the lifting of the first man off from Earth; then the Apollo Moon landing, and now we have a definite idea for the major nations to cooperate in moving man not only to the Moon, creating Moon villages, but going further, with the exploration of the possibility of eventually building a city on Mars, and going beyond. I can only say, there is no better proof about the excellent intention of the BRICS countries to move humanity into a new paradigm, a completely new way of living together, than that decision.

So I think it's an excellent day for humanity, and I want to use this and many other occasions to express my full-hearted

congratulations to India, for its successful Moon mission, to the BRICS countries, for their very successful BRICS summit, and there were many other excellent points made. But I think altogether, if one listened to President Ramaphosa, President Lula da Silva, Prime Minister Modi, President Putin (who was transmitting by live video), and President Xi Jinping, I can only say, this was a breath of fresh air. If you don't believe me, please go to the YouTube or whatever other media and watch the speeches yourself. (<https://www.youtube.com/@BRICSZA/videos>) And you will get a completely different sense about the attitude and the outlook of these leaders than you are used from our politicians who—I don't even want to quote any examples, not to bring the whole level down again to the daily level we are used to.

This is the future, and this makes, to answer your question, this is making our campaign which I initiated with the Appeal to the Citizens of the Global North, that we must convince the countries of the Global North to join with joyful transformation of the history of mankind. Because, if the North at this point is catching up with the cultural optimism which is expressed by the BRICS leaders, it can only be to the benefit of everybody. And I think it's the absolute important moment to stop this geopolitical arrogance, thinking that only the G7 are the good ones and all the other ones are barbarians living in a jungle, as Josep Borrell had said last October [https://www.eeas.europa.eu/eeas/european-diplomatic-academy-opening-remarks-high-representative-josep-borrell-inauguration_en]-he didn't say barbarians, but he said "jungle."

So I think this is an incredibly important moment, and I have written this Appeal to the Citizens of the Global North to absolutely demand that the governments of the Global North join this development and create a new world economic order for the benefit of all of mankind together: That is the demand of the hour, and we must absolutely not let this moment pass,

because it is one of these absolute star moments of human history, when you can really change the whole directionality of where things go.

Now, there has been a lot of concern, will the Western leaders even listen to this? I think they will have to listen. I watched and tried to find out what the main media were saying this morning, and there was hardly any coverage. And if there was, it was “yeah, there are tensions between India and China, and they will never get their act together.” Well, I think that this summit is proving the opposite, and this is so powerful that I think the Western leaders cannot ignore it. Because you have to always consider that the vast majority of the people in the developing South, which is now the Global Majority, are also watching this, and they’re perfectly capable of comparing what they’re getting from the so-called West and what they’re being offered by the BRICS. And I think the answer is very clear.

So the only reasonable answer is, don’t condemn it, don’t try to derail it: Join it, because that is the way of the future.

SCHLANGER: And you can get Helga’s appeal on the Schiller Institute website. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] Read it, circulate it. We’re getting signatures coming in and this is a very hopeful development.

I would just tell you, Helga, that before we started, I noticed on CNN and the {Washington Post}, their coverage of the Indian Moon landing was essentially to contrast the success of India’s mission with what they described as the “failure” of the Russian mission last week, and again, they’re trying to do this divide-and-conquer, as opposed to acknowledging the great accomplishment of Indian scientists and engineers.

Now, much of the opening day of the BRICS summit yesterday was taken up with discussion of the role of the New Development Bank, the establishment of a mechanism of credit for a variety of trade agreements and so on. And so we received several questions that are related to the New Development Bank: They requested your thoughts on whether there will be a new financial system? Is this a step in the right direction? And also, a very interesting comment from someone who asked, "Would Lyndon LaRouche urge the BRICS countries to not be cautious and move more aggressively toward a new system?" So those are two questions for you.

ZEPP-LAROUCHE: The answer to the first question is, definitely, yes. I think there is nothing in the world which will stop this, except World War III, which would not be to the benefit of even those who start it. Because this is now gaining a momentum, as I wrote in my Appeal, the de-dollarization is not an aggressive act coming from the countries that are doing it; it's an act of self-defense. Because the sanctions, which were for the most part unilateral sanctions—not approved by the UN Security Council, and therefore, technically illegal—and on top of it, the weaponization of the dollar, whereby the U.S. confiscated \$300 billion or more from Russia, \$9 billion from Afghanistan, and also amounts from other countries, that has led to a situation where these countries have basically said it's no longer secure to have your assets in dollars, and therefore, let's have trade in national currencies. And eventually the New Development Bank was significantly upgraded to become—as President Lula said at one point, the "great bank of the South," a lending institution—and it will start lending already this year; I think they announced they will lend the first credit in October in rupees, and in other currencies: So it is a transformation, and it cannot be stopped.

Now, the second question: I don't know. I think Lyn was a very thorough methodological thinker, and he would not advise

people to do things in a rush, which need to be done with care. And that's what I see what these leaders are essentially doing, because the difficulties to be surmounted are not small. You have to consider that they said they will definitely create an international currency for balancing accounts among them, but to have a real, international reserve currency, with all that that requires is taking a lot of consideration. You have to make it in such a way, as a stable thing, so that it can last. Also, the other measures which are being mooted, are all necessary.

So I would say, Lyndon LaRouche would for sure encourage them to move ahead full steam, but he also would say that the importance is that the principles which he laid out in many writings, the first one in the proposal for a new International Development Bank, the IDB, which he wrote in 1975! [http://r.schillerinstitute.org/economy/phys_econ/2014/-larouche_40_year_record_files/IDB_1975_Campaigner_Publications_0.pdf] That is a document which is still absolutely actual, and has the most advanced conceptions for how such a new credit institution must be created. And then, in July 2000, he wrote another document which is also extremely relevant to what is going on right now, and that is "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30--20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], in which he discusses the need to put such a new currency on stable mechanisms, such as—not monetarist values, like the IMF does with the Special Drawing Rights, but to put it on the value of currencies {and} commodities. So that basically, there is a parameter linked to the productivity of the respective economies and the labor force. And that is a completely different conception than you have it with the present monetarist considerations.

So I think, since I know that the ideas of Lyndon LaRouche are circulating widely, I would be very optimistic that that will

be done right.

SCHLANGER: Helga, we have from the chatroom a question that was I think initiated by your opening on the Indian Moon mission. Someone asked the question: "How is the role of space going to shape geopolitics over the next 20 years?"

ZEPP-LAROUCHE: It is very important, because it is the most important thing to shift the thinking of people about the nature of man. It's not just an exciting scientific and technological adventure, to move into a completely new economic platform, because, you know, Lyndon LaRouche developed the notion of economic platform, to mean that every time you develop a qualitatively new method of economics, which space science lends itself to, to basically be continuously such a motor. It redefines all previously existing economic functions, and therefore, it is really a jump every time you do that in terms of productivity.

So it has extremely important scientific and economic features, but I think the most important is what it does to the identity of man. I always think about the vision of the great rocket scientists and astronomer, and space scientist Krafft Ehricke, who had this vision about the {Extraterrestrial Imperative}: Meaning, that first of all, that once you enter space exploration, it is a driver, because it forces you to adjust all the previously assumed axioms to whatever is required in space, and that is a necessity. It does not allow for the ludicrous; space requires that you behave rationally, and therefore it will change the identity of man, from thinking of themselves just as "earthlings," who have their nose on the ground and don't look up the stars, but to a species living in space. And as we have seen with the incredible cooperation among astronauts on the ISS, or in any other field, when they look down on the small planet Earth, a tiny blue planet in a huge, huge galaxy; and we are now living in one of at least 2 trillion galaxies.

So the future of man in space will mean that we will think of ourselves as completely different. And it will change the identity of man: Imagine if you are having a village on the Moon, where all international countries are working together. Then you start from there to really seriously think about missions to Mars: With revolutions in fuel technology, such as fusion power, you can reduce the travel time significantly so it will become safe for people to travel to Mars. Then, maybe years down the road, but nevertheless, a city on Mars will happen, and then beyond that, even if you think about several generations ahead, I'm sure that interstellar space travel is not impossible to think about.

So I think we are really on the beginning of a completely new era in mankind, because rationality and the idea of scientific cooperation, that will be what I have called the "age of adulthood of mankind" where we no longer squabble around any more and have little wars which are not to the benefit of anybody, except the speculators.

So I think this is a really an extremely important date today.

SCHLANGER: You're listening to a very happy Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the Schiller Institute.

Helga, I have a question on the BRICS, from someone who is retired from working with the UN food program, and this person wrote about Putin's promise yesterday, that Russia would provide 25-50,000 tons of grain to each of six African countries for free, to address the food crisis. "With Putin making that promise, with countries like Burkina Faso sending emergency food supplies to Niger, doesn't that expose the hypocrisy of the rest of the world, which seems to accept that hunger and starvation are inevitable, and that sanctions against hungry nations are acceptable?"

ZEPP-LAROCHE: Yeah, I guess the answer to this question is, yes it does expose it. Because the Western media, again, had nothing better to do than to say this shows the evil intentions of the Russians, trying to make the poorest countries dependent on their grain. I mean, if you are sitting somewhere and you are about to starve, you will be absolutely happy about anybody who comes to your lifesaving. And of the whole Russia-Ukraine grain deal, it has been found out that a lot of the grain which Ukraine could export, did not go to the African countries or other countries in need, but it went basically went into Poland; it made the Polish farmers extremely upset, because it was in competition in prices to the grain they produce; it went to other European countries.

I think the genie is out of the bottle, because there was for a long time the effort to conceal all of these conditions, but the train has left the station: because, if you listen to the speeches from many, many leaders from the Global South, they are now saying, we have understood what the realities are. And they are not going to be discouraged, even though there is still tremendous pressure, like on ECOWAS situated in Nigeria to go for military action against Niger; or even on the African Union, putting an ultimatum to the new Niger government. All of this reflects Western influence, but I can only repeat myself: The more quickly the countries and forces in the countries, not just the governments, but also the farmers, the trade unionists, civil groups and others, the more quickly they express support for what is now evolving the better, and the better the chances that we can overcome the present strategic crisis in a very short time.

SCHLANGER: I have a couple of questions that go back to the matter of geopolitics and the war danger, from a U.S. blogger who wrote a question, identifying that there was resistance to the opening of a NATO headquarters in Japan from French President Macron, and so that was at least somewhat postponed. And yet, NATO seems to be going full steam ahead in Asia: You

had the meeting last week of Japan's Prime Minister Fumio Kishida, and South Korea's President Yoon Suk Yeol, with Joe Biden in Camp David, promising to move toward a coordination of what they described as an "Asian NATO." And this blogger asks: "Why would Japan go along with this?"

ZEPP-LAROUCHE: That is a good question, which many people should ask the Japanese. Because, it's for sure connecting Japan not with its best tradition of the Meiji Restoration. The Meiji Restoration would be the outlook Japan should have in joining what is developing with the BRICS right now.

The Meiji Restoration, after Japan was self-isolated for several centuries, people went out to the United States, to Germany, to Holland, and other European countries, and studied what became physical economy, and they brought it back to Japan. And within a few years, Japan developed and exploded from being an extremely backward country into one of the major industrial powers in the world. That literally occurred in less than a few decades.

And that is the outlook which was still existing in the post-war period, with the Mitsubishi. I visited an interesting science city not very far from Tokyo, where all the major Japanese industrial firms worked together under one roof for the benefit of the whole country. And that Mitsubishi outlook is what would be required right now for Japan to join with the BRICS.

Unfortunately, as everybody knows, Japan has also another tradition, that of the military alliance with Germany in the Second World War, and naturally this brings forward the most horrible memories in China because especially the Japanese attacks on China and territorial conquering, including Hongkong, and many other battles, the Massacre of Nanjing, so this is really bad for Japan! And I don't know why Japan is doing that, because they have clearly to choose between two

completely different traditions, and one can only hope that the general dynamic convinces people in Japan that they have a better future than to join something which can only lead to a catastrophe if it's pursued to the end. And given the fact that there are all these tensions already, there were several warnings, even I think from one of the American think tanks, they said, a nuclear war in Northeast Asia in the next 10 years is likely to happen.

Now, if I had such a perspective in front of me, coming from a U.S. think tank, I would start to think, "Hey, wait a second, the Americans are letting the Ukrainians fight in Ukraine; they would like to have the Nigerians fight in Africa against Niger; so maybe, it's not such a good idea, maybe we should really help to establish a system of peaceful coexistence of sovereign republics working together, and the whole idea of an 'Asian NATO' as being part of a Global NATO is the worst idea and should be put into mothballs, or better, into the wastepaper basket, and the more quickly the better."

SCHLANGER: Someone who's been on some of the calls of the International Peace Coalition referred to your comments that the American Revolution was the first successful anti-colonialist war, and that the Founding Fathers were explicitly against imperial policies. And this person asks: "How can we get Americans to recognize that the development around the BRICS is in that tradition, and therefore should be supported by real patriotic Americans?"

ZEPP-LAROCHE: I think that's one of the most important things to do right now, for people in the United States. Because, unfortunately, the real history of the United States has really been forgotten—or never learned by many, many people. But we, from the LaRouche movement, we did an enormous amount of historical studies. If you go on our websites, you find in our {EIR} Archive, where you can pull out an enormous amount of original historical research, because the role of Benjamin

Franklin in bringing the influence of Gottfried Leibniz into what became the young American republic; the roots of the American System of economy, the ideas of a republic among republics, by John Quincy Adams, and especially naturally the War of Independence against the British Empire for the right for economic development: That's exactly what the BRICS countries are trying to do now. And it was President Sukarno at the Bandung Conference in 1955, who, in his major speech, he reminded the American people that they set the example and the pathway by fighting the first war against colonialism.

And I think that that is exactly the viewpoint that Americans should take right now, if they judge what is happening in terms of the BRICS. Because the reason why the BRICS countries have such an enormous attraction right now, for, I would say, probably 130, 140, 150 countries—the only reason why countries say they are not supporting it, is because they are under too much pressure to dare to do so—but it is because they want to have the same rights for development as the young American republic was fighting for, and they want to have the right to have infrastructure as a precondition for industrial development; they want to have modern energy, clean water, industrial parks; they want to have a decent living standard for all of their people, a modern health care system. And that is really what the fight is all about and therefore, I think, to study the origins of America, to study the real history, the battle between the American System and the British System—Friedrich List wrote about that when he was in America for several years; and later, you had Henry C. Carey writing on the same topic.

So in a certain sense, the real history of America was to become independent, to shed the status of being a colony, and to have the right for development. And there were many phases, because the British Empire did not give up lightly. They did not accept the loss of what was in their view the most important colony, so they started to try to undo this

militarily in the War of 1812. And then later in the Civil War, the British Empire allied with the Confederacy to defeat the Lincoln and the Union. They did not succeed. This was a major, major effort to undo the accomplishments of the American Revolution, and after that, they realized that practically, it could not be done militarily, so they started, especially after the assassination of William McKinley, to try to influence the American establishment to adopt the model of the British Empire as the platform to rule the world on the basis of the Anglo-American unipolar world conception. And that's what we are still fighting with today.

And it's very important to study that, and I can only suggest that people should use our archives, because a lot of work went into that, including that of my late husband, Lyndon LaRouche, because nowadays, there are so many people in the world, and we meet them all the time, who are filled with a profound anti-American sentiment, because they dislike the idea of the unipolar world, they dislike interventionist wars, they think the U.S.-led wars in Afghanistan, Iraq, Libya. Libya, for example: The Libyan war is a big issue of discussion in Africa right now.

So they don't want this any more, and therefore, they throw the baby out with the bathwater by becoming anti-American. And that doesn't help you much, because if you don't talk to the United States, to convince them and bring out the better tradition, I don't think we can solve the strategic conflict, either.

So it's not very wise to just put a label on the United States and reject it altogether. I think it's important to cooperate with good forces in America. And I heard with great pleasure, that in the first day, more than 500 people from the United States were signing the Appeal to the Citizens of the Great North, we mentioned at the beginning of this show. And that is just in one day: We will definitely expand that.

So, for example, what Indian Prime Minister Modi announced, in terms of the BRICS space cooperation consortium, that is exactly what John F. Kennedy proposed in 1963 to the Soviet Union! So I think that that idea will catch on in the United States, and there will be people who are excited about space cooperation, and that will be one of the areas where we can build bridges and see that cooperation is so much more reasonable, than to continue on the war and continue on the path of confrontation.

The history of the United States, what it really was and what it was not, should be an object of intellectual curiosity for everybody.

SCHLANGER: Helga, I'll conclude with an email I got from someone who just signed the appeal, and said that she would be circulating it. She said she was "inspired by it and by your optimism, so much so that she's willing to take on what seems to be the dead, former anti-war movement people in Europe, to try and get them into the proper frame of mind, to win this fight." She thanks you for issuing the Appeal, and said we've got to get more people behind this immediately in Europe.

Any final comments, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: I want you to join my optimism. Because, people in Germany are generally so downtrodden and so pessimistic that nothing can be done, and indeed, if you only look at the internal German dynamics, with this horrible government we have right now—where the Chancellor just made a statement calling people who are fighting for peace, "foreign angels coming directly from Hell"! I mean, this is really bad: I think he has just earned himself a place in history as one of the most horrible Chancellors you could possibly think of. What a stupid statement to make! But so, if you only look at the German situation you could get really depressed—but don't look at it that way. Look at it from above. Look at it from

the dynamic of history, and the majority of people right now, led by five, very excellent leaders of their countries, are moving in the formation of a new world economic order. And that is something that this movement, the LaRouche movement, has been fighting for, for I would say a half-century, and now a lot of what my late husband, Lyndon LaRouche, wrote and discussed and accomplished a lot of incredible things over the decades, this is now becoming a reality! That is a reason to be happy, and to get onboard, and get active.

And I want to thank the questioner, I am perfectly happy to join your efforts, because the peace movement needs to be put on that perspective.

SCHLANGER: Well, with that, Helga, thank you very much for joining us today, and we look forward to our discussion next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes! And become active right now. Sign the petition, and call us, and let's do things together.

BRICS XV: “Rejs jer som Løver!

Den 22. august 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets “Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden” begyndte at cirkulere i går, da den 15. konference for BRIKS-nationerne mødtes i Johannesburg, Sydafrika. Hundredvis har allerede tilsluttet sig den (se nedenfor), og tusindvis flere bør cirkulere den sammen med den særligt udarbejdede økonomiske udviklingspakke, der er udtænkt til at ledsage den. Denne udviklingspakke

består af Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" og flere dokumenter, der illustrerer nogle af den store økonom og statsmand Lyndon LaRouches fremtrædende fysisk-økonomiske ideer, så folk kan lære at tænke klart og økonomisk i denne krisetid.

LaRouches forslag til en International Udviklingsbank fra 1975 er stadig i dag den bedste begrebsmæssige redegørelse for den hensigt, der må præge BRIKS' nye udviklingsbank. Hvad angår USA selv, er det kun ved at korrigere de sidste tre generationers fejlagtige ideer om arbejde, kredit, teknologi, produktion, penge, bankvæsen og økonomisk vækst – fejlagtige ideer, der stadig holdes i hævd, selv på trods af adskillige katastrofer, såsom den finansielle nedsmeltning i 2007-2008 – at vi kan håbe på at bringe vores nationer tilbage til fornuft. Med hjælp fra BRIKS-topmødet er millioner nu ved at blive vækket fra deres malthusianske søvn.

Måske er vores indsats tids nok til at forhindre det middelmådige amerikanske udenrigsministerium, der tror, de er genier, det britiske/europæiske oligarkis "kongelige tabere" og deres amerikanske medløbere, i at udløse en atomkrig – måske ikke. Men initiativet fra Den Internationale Fredskoalition og appellen, der netop nu er i omløb, krydser en kraft for optimisme i verden, der nu er samlet i Johannesburg, og som potentielt repræsenterer en "Alliance for Fremskridt" blandt størstedelen af den menneskelige race. Det er helt sikkert forudsætningen for at stoppe verdenskrig. Som CGTN-journalisten Zhang Shanhui sagde under et symposium om BRIKS-topmødet, der blev sendt i Algeriet i går aftes: "Det handler om, at udviklingslandene i dag har brug for at blive hørt, deres tilstedeværelse skal ses, deres styrke skal mærkes i dag i denne verden. Og også, hvordan man kan bringe disse forskellige kræfter sammen for at bidrage til menneskehedens overordnede muligheder. Det er et af de vigtigste spørgsmål at tale om." For at menneskeheden kan overleve, må tiden nu

komme, hvor idéen om, at “det nye navn for fred er udvikling”, bliver synonymt med begrebet “generel velfærd” i nationernes bevidsthed.

Foto: Creative Commons

Danmark og Holland er de første til at sende F-16-fly til Ukraine, bliver Sverige næste?

KØBENHAVN, 20. august 2023 (EIRNS) – Efter at den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken i går gav grønt lys til, at Holland og Danmark kunne sende de amerikansk producerede F-16 kampfly til Ukraine, blev de to lande i dag de første til at meddele, at de rent faktisk vil sende F16 til Ukraine. Præsident Zelenskyj besøgte begge lande i dag for at diskutere detaljerne og takke regeringerne. Holland vil sende 42 fly, og Danmark 19. Danmarks 19 fly vil blive sendt på en tidslinje, der passer med, at Danmarks F-16-fly bliver erstattet af F-35-fly fra slutningen af dette år.

På pressekonferencen i Danmark blev Zelenskyj spurgt, om der var en betingelse om, at flyene ikke skulle bruges til angreb inde i Rusland. Han sagde, at det ikke blev diskuteret, men den danske forsvarsminister Jakob Ellemann-Jensen fortalte efterfølgende pressen, at der var en betingelse, som med andre udstyrsleverancer fra Danmark, at flyene udelukkende ville blive brugt defensivt i Ukraine og ikke inde i Rusland.

Mens den danske statsminister Mette Frederiksen på den fælles

pressekonference med Zelenskyj udtalte, at alle danskere bakker op om denne beslutning, er det ikke tilfældet. Schiller Instituttet i Danmark mener, at det udgør en farlig optrapning på vejen mod en atomkrig, hvis kursen ikke ændres.

Zelenskyj var også i Stockholm i går for at bede om svensk byggede Saab Gripen jagerfly. Men hvis Sverige skulle gå videre og tilbyde Gripen til Kiev-regimet, rapporterede TASS, ville det også involvere USA, da de indeholder amerikansk fremstillede komponenter, sagde Andrej Sibiga, en souschef på den ukrainske præsidents kontor,. På spørgsmålet om hvorvidt der skal søges tilladelse fra USA før en eventuel overførsel af gripen-fly til Ukraine, svarede Sibiga: "Det forekommer mig, at det er nødvendigt. Selv i fly som Gripen er der visse komponenter, der kræver samtykke fra andre allierede. Det er altid en proces, og vi er faktisk midt i denne proces." Gripens motor er for eksempel en licensbygget version af General Electric F404-motoren, som bruges i ældre modeller af F-18 jetjagere."

Foto: Hilmi Işılak, Pexels CC0

Skriv under! Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Skriv gerne under her.

af Helga Zepp-LaRouche den 19. august 2023 (EIRNS) –
BRICS-landenes topmøde, som vil finde sted fra
den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika,
på trods af alle vestlige forsøg på at forpurre
det, vil gøre det klart for hele verden, at en
ny økonomisk verdensorden er opstået og dermed
åbner et nyt kapitel i menneskehedens historie.
Nationer i det Globale Syd, som allerede
repræsenterer langt størstedelen af verdens
befolkning, udtrykker deres handlekraftige
beslutning om for altid at afslutte den sidste
periode på omkring 600 års kolonialisme og
etablere et økonomisk system, der tilskynder
til suveræn, retfærdig udvikling af alle stater
på denne jord, udryddelse af fattigdom og
skabelse af en anstændig levestandard for alle.
Vi, borgerne i det Globale Nord, må helhjertet
lykønske denne udvikling og støtte den gennem
praktisk samarbejde!

En korrekt analyse af, hvordan denne tektoniske
ændring i den strategiske situation opstod, er
afgørende. Denne dannelse af en ny økonomisk
model er ikke et resultat af "russiske trolde"
eller "kinesisk aggression", som de etablerede
medier forsøger at få os til at tro. Det er
snarere resultatet af en enorm strategisk
fejlvurdering af kræfter primært i USA og
Storbritannien, som efter Sovjetunionens
opløsning fejlagtigt så sig selv som sejrherre
i Den kolde Krig, og som heraf udledte
tilladelsen til at påtvinge deres neoliberale
økonomiske model på en unipolær verden, og til
at bringe de forskellige metoder til
"regimeskift" i anvendelse på alle regeringer,
som ikke ønsker at tilpasse sig denne
"regelbaserede orden".

Den historiske mulighed i 1989 for at etablere, hvad der dengang udgjorde en perfekt mulig fredsorden for det 21. århundrede, blev forspildt og erstattet af de amerikanske neokonservatives Wolfowitz-doktrin og Brzezinskis politik, som var designet til at cementere den amerikansk-britisk dominerede unipolære verdensorden, som påbød, at ingen nation eller gruppe af nationer nogensinde skulle overgå USA økonomisk, militært eller politisk.

Denne formodede "historiens afslutning", som Fukuyama mente at iagttage, indebærer en fuldstændig deregulering af markederne og en omfattende privatisering af dele af økonomien, som tidligere havde været under statslig kontrol. Der var nu ikke længere noget til hinder for profitmaksimering i en globaliseret kasinoøkonomi, hvilket førte til en stadig større kløft mellem rig og fattig, og i sidste ende til det punkt, som Lyndon LaRouche havde forudsagt i 1971, da præsident Nixon ophævede Bretton Woods-systemets faste valutakurser, nemlig det neoliberale finanssystems systemiske krise, som manifesterede sig i 2008, og som ikke er blevet løst siden da, men udelukkende er blevet udskudt af centralbankernes ubegrænsede pengetrykning, den såkaldte "kvantitative lempelse" (QE).

Denne politik, som i bund og grund gavnede spekulationen, førte til en kompleks modreaktion. Kina var villig til at deltage i globaliseringen med sin reform- og åbningspolitik, men i stedet for at underkaste sig den vestlige neoliberale demokratimodel,

vendte denne 5.000 år gamle civilisation sig mod sin egen kultur og forfulgte modellen med socialisme med kinesiske karakteristika og satte dermed gang i et hidtil uset økonomisk mirakel. Kinas villighed til at dele erfaringerne fra denne succesfulde model med andre nationer i det Globale Syd, i form af Silkevejs-Initiativet, førte til en renæssance for den Alliancefri Bevægelse og en genoplivning af "Bandung-ånden". Landene i det Globale Syd er smerteligt bevidste om, at kolonialismen har bestået i sin moderne form – nemlig i det liberale finanssystems uretfærdige handels- og kreditbetingelser – som præsidenterne Sukarno og Nehru allerede advarede om i Bandung for 68 år siden.

Denne kolonialisme sluttede ikke efter afslutningen af Anden Verdenskrig, som præsident Roosevelt havde tænkt sig, men blev videreført af Churchill og Truman. Men frem for alt koncentrerede USA sig efter den 11. september 2001 under overskriften "krigen mod terrorisme" om militære og sikkerhedsmæssige operationer over hele verden, etablering af op til 1.000 militærbaser og træning af militære styrker på næsten alle kontinenter. Så var der forskellige "humanitære interventionskrige", krigene i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien osv. Tanken om økonomisk udvikling i disse lande blev tydeligvis tilsidesat.

Under disse omstændigheder er det ikke overraskende, at en stor del af nationerne i det Globale Syd vælger at samarbejde med BRIKS-landene, som tilbyder dem reel økonomisk vækst og behandling som ligeværdige partnere. I

dette, og i den meget konkrete erfaring med de tidligere kolonimagters (og den nuværende overmagts) opførsel, ligger grunden til, at nationerne i Syd har nægtet at fordømme Ruslands angiveligt "uprovokerede aggressionskrig" og at tage parti for det "regelbaserede" Vesten.

BRIKS-topmødet vil gøre denne historiske nyorientering synlig i verden på en så dramatisk måde, at selv de etablerede medier og de politiske kræfter (som indtil for nylig med deres sædvanlige eurocentriske arrogance i bedste fald har opfattet landene i det Globale Syd som eksotiske feriesteder) må tage bestik af den nye virkelighed. Men det allervigtigste spørgsmål vil være, hvordan nationerne i det Globale Nord forholder sig til denne nye økonomiske orden.

Forsøget på at opretholde den for længst nedlagte unipolære verden vil næsten med sikkerhed føre til Tredje Verdenskrig, som vi er kommet faretruende tæt på med situationen i Ukraine, hvor den fejlslagne ukrainske modoffensiv har udtømt krigens konventionelle dimension, så kun en afslutning af krigen gennem diplomatiske forhandlinger eller en optrapning til brug af atomvåben er tilbage som muligheder. Forestillingen om, at Vesten skal "afkoble sig" fra Kina og BRI's indflydelsessfære, eller engagere sig i "risikoreduktion" for at bruge den nye, absurde formulering, vil ikke kun føre til økonomisk selvdestruktion som i Tysklands tilfælde, men denne forestilling fører også til krig. For en opsplittning af verden i to helt adskilte blokke

– en USA-domineret, global NATO-blok, der fortsat holder fast i kasinoøkonomiens model, og en økonomisk hurtigt voksende blok i det Globale Syd omkring BRIKS-landene – forbliver heller ikke fredelig.

Der er kun én sikker måde at løse de mange eksistentielle kriser på, som findes rundt omkring i verden: I stedet for at betragte og modsætte sig BRIKS-landenes nye økonomiske model som en modstander, er det i det globale Nords egen interesse at samarbejde med denne nye økonomiske verdensorden og i fællesskab tackle den skræmmende opgave med at overvinde fattigdom og underudvikling.

Der er i øjeblikket kun få tegn på, at repræsentanterne for det transatlantiske establishment er villige til at indrømme deres fejlvurderinger og politiske fejltagelser i de sidste næsten 35 år, med nogle få undtagelser som den tidligere franske præsident Sarkozy. Men de almindelige borgere i Europa og USA bør nu meget hurtigt tjekke aksiomerne i deres egen tænkning og spørge, om de muligvis er påvirket af et eurocentrisk synspunkt og den tilhørende latente racisme.

I Goethes Faust spørger den unge Gretchen sin elsker, Faust, hvordan han har det med religion. Tyskerne kalder det et "Gretchen-spørgsmål", og det kan betegne det spørgsmål, man ikke har lyst til at svare på, fordi det afslører det, man helst vil skjule. Det enkle Gretchen-spørgsmål om forholdet mellem Nord og Syd er: Har vi virkelig accepteret, at det skal forblive sådan for evigt, at næsten en milliard mennesker permanent er på randen af sult, to

milliarder har ikke rent drikkevand, 940 millioner har ikke adgang til elektricitet, og langt størstedelen af menneskeheden har på grund af fattigdom ikke mulighed for at udvikle det potentiale, der er iboende i dem, og bliver dermed frarøvet det, der er et af menneskets mest dyrebare ejendele?

Vi behøver ikke at se fremkomsten af denne nye økonomiske orden som noget, der kun er på høje tid for Afrika, Asien og Latinamerika, men vi bør også forstå, at vi udelukkende kan få vores egne skrantende økonomier i gang igen ved at samarbejde med dem. Præsident Xi Jinping har fra starten gjort det klart, at Bælte- og Vej-Initiativet er åbent for samarbejde med alle lande i verden, og det er næsten sikkert, at BRIKS-landene vil reagere åbent på tilbud om samarbejde fra vestlige nationer.

Men det kræver, at vi i Vesten utvetydigt viser, at vi er klar til et ærligt samarbejde. Det indebærer først og fremmest, at vi opgiver tanken om at udvide NATO til et globalt NATO og i stedet arbejder målrettet på en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser, herunder Rusland, Ukraine, Kina og alle andre stater. Jeg har formuleret ti principper om dette emne, de aspekter, som en sådan ny arkitektur skal tage hensyn til. (Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur)

Hele vores fremtid, nationerne i det Globale Syds fremtid og ikke mindst verdensfreden vil afhænge af, om vi kan vinde nok kræfter i de

europæiske nationer og USA til at gribe den ekstraordinære chance, der ligger i muligheden for samarbejde med BRIKS-Plus-staterne. Vi oplever i øjeblikket en epokegørende forandring af den slags, der måske sker en gang hvert tusinde år, og det fantastiske er, at vi alle kan være med til at forme denne nye æra gennem vores bidrag. Vi kan hjælpe med at afslutte kolonialismens skammelige fase og begynde et menneskeligt kapitel i den universelle historie.

Skriv gerne under her.

Foto: Wikimedia Commons

Valget: Medmenneskelighed eller oligarki

Ikke korrekturlæst.

18. august 2023 (EIRNS) – Midt i den NATO-orkestrerede krig, som i realiteten blev startet for at ødelægge den russiske nationalstat og dens økonomiske magt, talte Vladimir Putin torsdag den 17. august om at anlægge tre højhastighedstoglinjer: en mellem Sankt Petersborg og Moskva; en mellem Minsk og Moskva; og en tredje, der forbinder Sochi og Moskva. Denne tilgang til interne forbedringer, som er et ekko af både Alexander Hamilton og Franklin Roosevelt, vil kræve andre interne ændringer, herunder økonomiske ændringer, som, hvis de gennemføres, vil tjene som et eksempel for andre nationer, herunder udviklingsøkonomier i Afrika, for hvordan man kan afslutte kolonialismen en gang for alle.

Der findes ikke højhastighedstog mellem Washington og New York, eller Boston og New York, eller Chicago og New York i USA, oprindelsesstedet for den transkontinentale jernbane. Det burde der. Omkring 50 millioner nye produktive jobs til denne nation, som kan vende dræningen af økonomiske og andre ressourcer, der anvendes til konstante og måske bevidst fejlslagne krige, er noget, som USA's "modstandere" faktisk ville støtte.

Putins udmelding og hensigt repræsenterer ikke kun Ruslands, men også planetens fremtid. Som Ghali Zbeir, marokkansk præsident for Saharawi Oil and Mineral Authority, sagde til RT den 17. august: "En ny verdensorden er ved at blive formet for øjnene af os ... den gamle verdensorden, som fulgte de vestlige landes interesser, er ikke længere holdbar." "Den nye verden" var et udtryk, der var synonymt med det meget vestligt orienterede USA efter den amerikanske revolution.

Var ånden fra den amerikanske ingeniør George Washington Whistler, som på anmodning af zar Nikolaj I byggede jernbanen fra Sankt Petersborg til Moskva mellem 1842 og 1849, og som blev begravet i Sankt Petersborg to år før det projekt, han havde designet, endelig blev afsluttet i 1851, til stede i Putins sind, da han holdt sin tale om højhastighedstog? Whistler er i sandhed en historisk forfader til det russiske avancerede jernbaneprojekt. Den Vladimir Putin, der donerede Teardrop Memorial til New York og USA's befolkning efter 9/11, er bevidst om de to nationers dybere historie og forbindelse, som han har vist i sine bemærkninger om Franklin Roosevelt ved adskillige lejligheder i årenes løb.

Alligevel må han og andre verdensledere, som Xi Jinping, der studerede og boede sammen med landmændene i Iowa, spørge sig selv, ligesom det amerikanske folk må: Hvor er det USA, som George Whistler engang så nobelt repræsenterede? Er det USA, som nu bygger dronebaser til 100 millioner dollars i Niger i stedet for kraftværker til de 85 % af befolkningen – over 20 millioner af deres mere end 25 millioner indbyggere – som

mangler elektricitet, på trods af at de har et rigt uranforråd – er det det samme USA som Whistlers, Friedrich Lists, Henry Careys, Erasmus Peshine Smiths, Anson Burlingames og Wharton Barkers USA? Er det, kan det længere være, FDR's, JFK's, Martin Luther Kings og Lyndon LaRouches USA?

Svaret på det spørgsmål bør ikke gives eller tages let på. Svaret er også et valg. Svaret, uanset hvad, er behæftet med vidtrækkende konsekvenser. For det valg, vi står over for, i en højere forstand, er nu mellem menneskeheden eller oligarkiet. Begge vil ikke overleve det nuværende århundrede, eller måske endda det nuværende årti. En gennemgribende forandring er på vej, mere fundamental og uigenkaldelig, end de fleste nogensinde kan forestille sig – indtil den kommer. Men at vente med at handle, indtil forandringen er åbenlys, kan betyde, at vi kommer for sent og "fanges uden for begivenhedernes rækkevidde", som den afdøde diplomat og LaRouche-medarbejder, Fred Wills, plejede at advare om. Vi kan miste civilisationen i århundreder, endda årtusinder. Værre endnu, vi kan endda miste selve menneskeheden. Vi har den magt, i vores valg.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i sin fredagsbriefing til det 11. møde i Den Internationale Fredskoalition noget, som alle bør forstå. Den totalt forudsigelige (og forudsagte) fiasko for den ukrainske "modoffensiv" mod Rusland kan ikke længere skjules for den vildledte offentlighed af det militære medieetablissement. Deres "fuldspektrede Hollywood-dominans" af de sociale mediers "sindets slagmark" for de transatlantiske befolkninger er stødt på den kendte, forudsigelige fysiske virkelighed med de russiske forsvarslinjer, der aldrig er blevet gennemtrængt, endsige brudt. "Den dårlige skuespiller" Zelenskyy, hans nazistiske og nazi-influerede medarbejdere og deres kontrollører må nu se i øjnene, hvad selv nogle af deres egne kommandanter fortalte dem fra starten. "Viljens triumf" var, når alt kommer til alt, kun en film. Hundredtusindvis af

russeres, ukraineres og andres død, millioner af fordrevne, det meningsløse spild af liv og rigdom og den omfattende fiasko i Første Verdenskrigs-skala er reel, objektiv og ubestridelig.

Men det betyder ikke, at det er forbi. Zepp-LaRouche advarede om, at kun den konventionelle fase af NATO/Ruslands krig i Ukraine er ved at være udtømt. Nu vil krigen enten ende med diplomati og forhandling, eller der vil ske en optrapning til den atomare dimension. Det er endnu ikke klart, hvad der vil ske. Udtalelser, der er kommet fra visse kredse i Tyskland og Frankrig, inklusive den tidligere franske præsident Sarkozy, indikerer, uanset hvad man måtte mene om budbringerne, forsøg på at foreslå en fornuftig, om end pragmatisk, udvej. Men sindssyge i form af britisk imperialistisk politik og britiske agenter – inklusive Zelenskyj selv, som Scott Ritter for nylig og plausibelt har foreslået – bliver ved med at insistere på en fortsættelse af krigen.

Der er en anden proces i fuld gang. Johannesburg-mødet den 22.-24. august for BRIKS-Plus-nationerne indledes med en entusiasme og kampvilje, især fra afrikanske nationer, som ikke er set siden 1970'erne, hvor Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank elektrificerede "den 3. verden", som den blev kaldt dengang. Forslaget blev præsenteret for FN i september 1976 af afdøde Fred Wills, og det blev vedtaget i Colombo, Sri Lanka, i slutningen af august. Det var samtidig udenrigspolitikken i den første LaRouche-præsidentkampagne i 1976. Næsten 30 år senere, i 2005, i sit essay, " Den globale mulighed for denne nødsituation: Hinsides Westfalen nu," erklærede LaRouche:

"Som jeg har argumenteret for ved tidligere lejligheder, har verden som helhed nået det udviklingspunkt, hvor den sikre fortsættelse af civiliseret liv på denne planet kræver, at vi afviser tåbelighederne i eksperimenterne med såkaldt 'globalisering' til fordel for et system af henholdsvis suveræne nationalstater, som ville have etableret en form for

verdensomspændende samarbejdssystem. Dette ville være etableringen af den form, som bedst kan beskrives som en realisering af de samme mål og principper, som var underforståede i den westfalske traktat fra 1648, der gjorde en ende på både de iboende onder i den gammeldags feudalisme og for den tid gjorde en ende på den impuls til religiøs krigsførelse, som er vendt tilbage til store dele af verden i dag: En impuls, der præsenteres under de to vanvittige former for såkaldt 'religiøs fundamentalisme' eller racisme, en moralsk degeneration, der i øjeblikket er en integreret del af den såkaldte 'globaliserings' tåbeligheder, som truer den fortsatte eksistens af civiliseret liv på denne planet i dag.

“Som jeg har understreget ved tidligere lejligheder, er den centrale udfordring, der skal erkendes i dag, den kendsgerning, at vi har nået det punkt, hvor civiliseret liv kræver en kraftig undertrykkelse af bestræbelserne på at etablere en ultramontan eller anden form for imperial kontrol over planeten som helhed, en kontrol, der nu forsøges gennem en stigning i spekulative monopolars roller i kontrollen med vigtige såkaldte 'råmaterialer'. Der er ingen iboende mangel på nødvendige råmaterialer, hvis suveræne nationer samarbejder om at udvikle denne planets råmaterialer på måder, der sikrer en stigning i organiseret forsyning, der er tilstrækkelig til alle nationers uundgåeligt voksende behov.”
(https://larouchepub.com/lar/2005/050206beyond_wstphlia.html)

Helga Zepp-LaRouche vil i de kommende dage udgive en erklæring henvendt til BRIKS-forsamlingen i Johannesburg, ledsaget af en "pakke", der indeholder hendes Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur; "LaRouche-planen for 1,5 milliarder produktive jobs", der bl.a. behandler den virkelige årsag til den fejlagtigt kaldte "verdensomspændende immigrationskrise"; og "Sådan vil Den internationale Udviklingsbank fungere" fra 1975 af Lyndon H. LaRouche. Alle, især dem fra USA og Europa, der har undret sig over, hvad principperne og metoden til implementering af en

“udviklingsarkitektur” ville være, opfordres til at læse og mestre de koncepter, som LaRouche blev kendt for, for næsten 50 år siden, til folk i udviklingssektoren, og som han og hans bevægelse blev uretfærdigt forfulgt for.

Disse ideer døde ikke blot aldrig; de blev forberedt til dette øjeblik. Hvis de studeres, beherskes og implementeres, repræsenterer de en effektiv, voldsfri udvej for menneskeheden. Valget om at genoplive ånden fra det revolutionære Amerika og de universelle ideer i forfatningens indledning, især hengivenheden over for den generelle velfærd for os selv og vores efterkommere, kan bringe USA og Europa tilbage på menneskehedens side i stedet for oligarkiets.

Hallo, du! Vågn op! Pas på boomerang-effekten

Ikke korrekturlæst

16. august 2023 (EIRNS) – Om mindre end en uge vil højtstående repræsentanter fra over 65 udviklingslande, også kaldet det Globale Flertal, samles i Johannesburg, Sydafrika, i forbindelse med det 15. BRIKS-topmøde for stats- og regeringschefer. De vil diskutere betingelserne for at udvide BRIKS ud over de nuværende fem medlemmer (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika); men endnu vigtigere vil de drøfte, hvordan man skaber et nyt internationalt finansielt og økonomisk system til erstatning for det destruktive, bankerotte transatlantiske finansielle system, der forvaltes af City of London og Wall Street. Deres opgave er presserende, for det system er ved at styrte sammen, mens du læser disse ord.

De, der er samlet til topmødet den 22.-24. august, vil blive motiveret af deres forpligtelse til at sætte en stopper for den århundredelange æra med kolonial og neokolonial udplyndring af deres nationer, folk og ressourcer; og til at gå i gang med en videnskabsdrevet industrialisering med respekt for hinandens nationale suverænitet.

Amerikanerne burde være sprængfyldt med stolthed over det, der er ved at ske i Johannesburg. Det er de samme spørgsmål, som førte til Washingtons anti-koloniale amerikanske revolution, Lincolns overvindelse af det britiske slaveri i borgerkrigen og FDR's sejr over fascismen i Anden Verdenskrig. Amerikanerne har altid været stolte af at hjælpe andre nationer med at overvinde fattigdom, opnå industrialisering og fremme videnskab og klassisk kultur.

Så hvad gør Washington i dag – sammen med regeringerne i Europa – under Wall Streets og City of Londons formynderskab? Vi har iværksat en omfattende finansiell krigsførelse for at vælte regeringer eller på anden måde forhindre nationer i at tilslutte sig BRIKS' bestræbelser på at opnå økonomisk udvikling: se Argentina, Egypten, Tyrkiet, Iran og adskillige nationer i Afrika. For dem i det Globale Flertal, der ikke forstår den finansielle krigsførelses sprog, er der altid snigmord – som den bølge, der i øjeblikket skyller hen over Ecuador – for at sende et budskab om konsekvenserne af at gå imod det nuværende system.

I USA forsøger det samme finansielle etablissement at tyrannisere amerikanerne til underkastelse og føjelighed... Hvis du går ind for fred og en forhandlingsløsning på NATO's krig mod Rusland i Ukraine, mener senator Marco Rubio, at du er russisk eller kinesisk agent og bør sigtes for overtrædelse af loven om registrering af udenlandske agenter og sendes i fængsel. Og hvis du mener, at ytringsfrihed bør omfatte retten til at bruge sociale medier til at udtrykke dine politiske synspunkter, vil du blive bagvasket og få mundkurv på hos YouTube, som det netop er sket for Scott Ritter.

Det tilsigtede budskab er klart: Lad være med at sige fra, eller også... Størstedelen af menneskeheden afviser nu sådanne trusler; amerikanerne bør slutte sig til dem.

Det centrale strategiske problem, sagde Helga Zepp-LaRouche på sin ugentlige webcast i dag, er, at "det vestlige establishment nægter at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang-effekt": De har ført til en flugt væk fra dollaren af udvalgte nationer; til en styrkelse af forholdet mellem Kina og Rusland imod Vesten; til "et stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere."

Enten omvender amerikanske og europæiske borgere – ja, du og dine naboer – disse selvdestruktive politikker og slutter sig til det Globale Flertal, der samles i Sydafrika i næste uge, eller også vil vi blive ramt i hovedet af den samme boomerang, og menneskeheden vil sandsynligvis ikke overleve til at fortælle historien.

Foto: Openclipart, CC0

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Lad os diskutere sejr over kolonialismen!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 16. august 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige live-

dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 16. august 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der er en række begivenheder i gang, som peger på et stort skift i verden: Der er BRIKS-topmødet, som finder sted i næste uge i Sydafrika, hvor mange nationer uden for BRIKS-medlemmerne deltager; og der er den internationale sikkerhedskonference i Moskva, som fandt sted i går, med titlen "Global Security Realities in a Multipolar World", hvor mere end 70 nationer deltog, og den giver et glimt af, hvad vi kan forvente på BRIKS-topmødet i næste uge.

Så samtidig er der en igangværende indsats fra de såkaldte vestlige nationer for at sabotere kampen for at gøre en ende på kolonialismen. Hvad kan du fortælle os om, hvordan denne kamp udvikler sig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: De etablerede i Vesten har indtil videre nægtet at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang, eller at denne politik har været en boomerang, og der har været et enormt tilbageslag: For sanktionspolitikken mod Rusland har ikke skadet Rusland, den har skadet Europa i almindelighed og Tyskland i særdeleshed. Konfiskeringen af aktiver har ført til de-dollarisering. Og generelt har den geopolitiske politik nu ført til en situation, hvor Kina og Rusland er i et cementeret strategisk partnerskab, som alle forsøg på at splitte vil mislykkes. Og man kan sige, at der er tale om et absolut, stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere.

Så jeg tror, at det bedste billede, jeg kunne komme på for at give en metafor for alt dette, er det faktum, at da den tyske udenrigsminister Baerbock forsøgte at flyve til Indo-Stillehavet, måtte hun komme tilbage to gange med sit fly på grund af tekniske fejl, angiveligt på flyet; og flyet måtte

dumpe en masse brændstof i havet for at kunne lande igen, så kort tid efter start. Så måtte hun aflyse hele sit besøg, og muligheden for at sende fine billeder hjem til de godtroende var naturligvis helt forpasket. Der var mange kommentarer i de internationale medier, nogle af dem ret {schadenfroh}, der dybest set sagde, at dette er typisk for tysk politik i disse dage, de kan ikke få noget gjort længere – og der er noget om det. For hvis man ser på alle de mange fejl, infrastrukturen, togenes punktlighed, og jeg kunne lave en meget lang liste, så er det de forkerte politikkers fiasko, især de grønnes, der nu fører til ødelæggelsen af Tyskland.

Så dette billede af Baerbock, der ikke kan flyve til Indo-Pacific, er lidt synonymt med, hvor tingene står. Og befolkningerne i Vesten – og jeg taler ikke om etableringerne, jeg taler om folket, befolkningen – de er nødt til at indse, at der er forandringer, som ikke kan afhjælpes ved at gå tilbage til de gamle måder. Det ene er, at resultatet af hele denne politik med NATO's udvidelse mod øst gennem 30 år og alle de efterfølgende udviklinger har ført til en situation, hvor det er meget tydeligt, at Rusland har truffet en beslutning om, at de ikke længere regner med politikere i Vesten, de forsøger ikke længere på en eller anden måde at finde folk i Europa, eller bestemt ikke i USA, til at føre en fredelig politik eller en nedrustningspolitik og på en eller anden måde forsøge at løse problemer gennem diplomati. Og de omstiller sig nu: Jeg tror, at forholdet mellem Rusland og Kina er én ting. Der er nogle mennesker i Europa, som stadig forsøger at appellere til enten Rusland eller Kina med det formål at få dem til at kappe båndene til hinanden; jeg tror, at det er dømt til at mislykkes og fuldstændig fejlregner beslutsomheden i disse to lande, som har draget deres konklusioner af vestlige politikker. Og det har givet fuldstændig bagslag, også med hensyn til udviklingslandenes politikker, som på grund af den kinesiske mulighed for at samarbejde med Bælte-og- Vej-Initiativet i de sidste 10 år nu for første gang har set, at de har et

alternativ til det neoliberale system, der har sat dem i en situation, hvor de ikke kan overvinde deres afhængighed af vestlige lån med betingelser, der forbyder enhver reel industriel udvikling i udviklingslandene.

Så de er dybest set nået til en konklusion. Og hvis man lytter til alle talerne fra Afrika, fra udviklingen i Sahel-zonen, Niger, Tchad, Burkina Faso, Algeriet, Sydafrika, Zimbabwe, så får man en helt ny stemning, hvor det er meget tydeligt, at de åbent siger: "Vi har fået nok af jeres kolonialistiske politik!"

Der var Rusland-Afrika Forum i Skt. Petersborg den 27.-28. juli, hvor vores Schiller Institut-repræsentant fra Frankrig, som er leder af Afrika-afdelingen, Sébastien Périmony, var den eneste vestlige gæst, der var inviteret til dette topmøde. Og han gav en fantastisk rapport om det, som er på vores hjemmeside (<https://www.youtube.com/watch?v=nBNkstGuu1A>), og du kan tweete den og re-tweete den, som du vil, for folk skal vide, at dette er den nye ånd i det Globale Syd.

Jeg tror ikke, at disse ting kan gøres ugjort. Jeg tror ikke, man kan vende tilbage til det gamle geopolitiske spil. Den eneste vej ud ville være, at tilstrækkeligt mange mennesker i Vesteuropa og USA forstår, at de er nødt til at flytte sig og samarbejde med den globale majoritet: Det betyder et nyt paradigme, et nyt koncept for internationale relationer, som betragter alle lande som ligeværdige, som respekterer alles suverænitet, som forfølger en gensidig win-win-politik i alles interesse, og det vil være en ny oplevelse for nogle af de mennesker, som stadig er vant til at tænke på den gamle kolonialistiske måde.

Men det er en meget håbefuldst udvikling for menneskeheden som helhed, og jo før vi kan få i det mindste en del af etablissementet i Nordamerika og Europa til at indse det, jo bedre, for hvis vi bliver ved med at forsøge at holde fast i geopolitiske mål, kan det kun føre til Vestens undergang, og

det er desværre også en mulighed. For hvis Europa ikke finder en måde at samarbejde med det Globale Syd på, er Tyskland på nippet til at gå nedenunder og hjem og blive fuldstændig afindustrialiseret, med utrolige sociale konsekvenser til følge.

Så vi befinder os virkelig i en epokegørende forandring, men af en helt anden slags, end kansler Scholz talte om for mere end et år siden, fordi det er overgangen fra den kolonialistiske tidsalder til den moderne tidsalder, hvor kolonialismen vil være et spørgsmål om fortid.

SCHLANGER: En af de førende fronter i denne kamp finder sted i Afrika, omkring kuppet i Niger. Vores samarbejdspartner Jacques Cheminade, en tidligere præsidentkandidat i Frankrig, udsendte en erklæring om Frankrigs og andre vestlige landes forsøg på at gribe ind i situationen der. [<https://www.institutschiller.org/spip.php?article1590>] Jacques opfordrede Frankrig til at stoppe sin neokoloniale indblanding i Niger og til at arbejde for opløsningen af NATO. I betragtning af de afrikanske nationers stærke negative reaktion på Frankrig, USA, ECOWAS og andre, der truer Niger, er det så muligt, i lyset af det, du lige har sagt, at Cheminades forslag vil få en vis støtte?

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg. Det ser ikke sådan ud i øjeblikket, men der er helt klart en del af, jeg vil sige, selv det franske establishment – hvis man for eksempel tænker på, at militæret er en del af etablissementet – jeg tror, der er mange mennesker, der ligesom de Gaulle mener, at det at være med i NATO er helt uforeneligt med at bevare franske nationale interesser. Det er en væsentlig faktor. Jeg tror, den er stærkere i Frankrig end i noget andet europæisk land, fordi de har traditionen fra de Gaulle, som tog Frankrig ud af NATO.

For det andet tror jeg, at der er et fænomen i Frankrig, som også er stærkere end i noget andet europæisk land, og det er

fænomenet suverænister: Det er folk af meget forskellig politisk observans og farve, men de er alle overbeviste om, at Frankrigs suverænitet er helt afgørende, og de ser den truet af NATO og af EU. Så i betragtning af, at den franske Macron-regerings nuværende politik er en militarisering af økonomien kombineret med en brutal nedskæringspolitik, der rammer den fattigste del af befolkningen, tror jeg, at Frankrig, ligesom alle andre europæiske lande, bliver en mere og mere eksplosiv social enhed, og det er også en stor faktor.

Så i betragtning af, at Schiller Instituttet og Solidarité et Progrès-delen af Jacques Cheminade også er respekterede stemmer i Frankrig, tror jeg, der er håb om, at vi kan vise vejen i en anden retning. Det kommer til at kræve en masse arbejde og en masse mod, men jeg er virkelig optimistisk med hensyn til, at vi kan gøre det.

SCHLANGER: Vi havde en, der skrev ind om BRIKS-valutaen. Der er mange spekulationer om, hvorvidt de vil komme med en ny valuta. Og Gregg spørger: "Hvordan kan BRIKS regne værdiansættelser ud for råvarer fra forskellige lande? Vil de bruge værdiansættelser i guld, eller hvad tror du om det?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev et meget vigtigt konceptuelt papir om dette spørgsmål i 2000, "On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency" (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html). Her foreslår han at skabe en ny valuta baseret på varer og værdier i den fysiske økonomi. Det betyder, at man skal have en afregningsinstitution mellem nationale valutaer, og så skal man blive enige om en bestemt standard for prisfastsættelse af guld og andre råvarer, faste valutakurser, og så værdsætter man arbejdsproduktivitet som en nøglefaktor i situationen.

Så der skal ske justeringer fra tid til anden, men så længe udviklingsvektoren går i retning af at øge produktiviteten gennem investeringer i de teknologier, der fører til en stigning i energistrømtætheden og den tilknyttede potentielle

relative befolkningstæthed, kan du justere det. Det er et meget vigtigt mål, for det er ikke alle nye teknologier, der gør det. For eksempel kan grønne teknologier se attraktive ud for spekulanterne, fordi de kan skabe bobler i en kort periode, men de mindsker faktisk arbejdskraftens produktivitet og også produktionskapaciteten, og de går i retning af at mindske den potentielle relative befolkningstæthed.

Så det er ting, der kan måles videnskabeligt, og jeg tror, at sammenhængen mellem energistrømtætheden og befolkningstætheden er noget, der skal findes ud af præcist, og det diskuteres tydeligvis meget intenst lige nu.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Agneta fra Global Network Against Weapons and Nuclear Power in Space. Hendes gruppe er meget optaget af at afslutte våbenkapløbet, og hun spørger: "Vil du deltage i krigsførelse i rummet? Hvad synes du om krigsførelse i rummet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at krigsførelse i rummet er endnu mere pervers end krigsførelse på jorden. For rummet er virkelig det område, hvor den næste fase af menneskets udvikling bør finde sted, nemlig at vi overvinder den geopolitiske konfrontation og ideen om, at du skal sætte din pæl på månen, og denne del er min, og jeg vil forsvare den med våben. Selvfølgelig er rumkrig allerede en faktor: Man har allerede kontrol over næsten alle former for krigsførelse fra rummet på Jorden lige nu, og det forkorter varslingstiden til endnu mindre tid, end man har på Jorden.

Så det er meget vigtigt at inkludere rumvåben og brugen af rummet til militære formål i en ny nedrustningstraktat. Men jeg tror, at det, der er vigtigere rent filosofisk, er, at rummet skal blive et samarbejdsområde for den menneskelige art, og det er det, der gør os til mennesker! Hvis du tænker på, at siden, jeg tror, det var Apollo 8 – jeg er ikke sikker, men første gang mennesket var i stand til at forlade jordens kredsløb, var det et kæmpe gennembrud, og mange astronauter

mener, at det endda var et større gennembrud end Apollo-landingen på månen, fordi det betød, at menneskeheden begyndte at holde op med bare at være jordboere, at vi faktisk kunne løfte os selv op i rummet. Og det var på en måde det første lille skridt i retning af, at menneskeheden blev en rumart.

Og nu, om et par dage, vil vi have flere månelandinger: Jeg tror en russisk og en indisk, lige før BRIKS-topmødet – bløde landinger på Månens sydpol. Der er meget konkrete planer fra flere rumagenturer om at bygge en landsby på Månen, og det bør være der, hvor nationer arbejder fredeligt sammen om at tage det næste skridt i forhold til at erobre og finde ud af universets love. Det er det, folk burde gøre. Så jeg synes, det står meget højt på dagsordenen.

SCHLANGER: Lad os et øjeblik skifte emne til amerikansk politik, for der er sket nogle udviklinger der, med den fjerde runde af anklager mod Donald Trump. Flere mennesker har spurgt til disse anklager, og det generelle tema er, om det ikke virker som en overdrivelse? Kommer det ikke til at give bagslag for de mennesker, der går efter Trump gennem domstolene?"

ZEPP-LAROCHE: Det er jeg ret sikker på, at det vil. For da valget fandt sted, var der mange mennesker, der var overbeviste om, at der var en eller anden form for manipulation med valget. På grund af udviklingen den 6. januar 2021 har folk været ret skræmte til at tage disse spørgsmål op, men Trump er langt, langt foran på den republikanske side, og med Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side har du nu en ikke-etableret kandidat på den demokratiske side, så jeg tror, at det politiske landskab i USA er meget anderledes, end det var ved sidste valg. Og det bliver uforudsigeligt.

Jeg tror, at Biden-administrationen er ekstremt bekymret, og ikke kun Biden-administrationen, men også atlantisterne i Europa er ret skræmte over muligheden for, at enten Trump eller Kennedy kunne vinde valget, og det ville efter deres

mening være enden på hele deres projekt.

Det er selvfølgelig langt væk, og de forandringer, jeg talte om tidligere, er allerede ved at skabe en meget anderledes situation. Så jeg tror, at det korte svar på dit spørgsmål er ja. Jeg tror, det har potentialet til at give fuldstændig bagslag for den nuværende politik.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra AJ i chatrummet, som går tilbage til det, du talte om tidligere, men han spørger: "Hvad er der sket med diplomatiet i verden? Hvad er diplomaternes ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at diplomater er nødt til at genopfinde diplomatiet, fordi det dybest set er blevet ganske beskadiget af de nuværende vestlige diplomater. Du har Blinken som topdiplomat i USA; før det havde du andre statssekretærer, som også gjorde det svært for diplomatiet at trække vejret. Og så har du Baerbock, som heller ikke var så succesfuld.

Jeg mener, at diplomatiet bør tage hensyn til den anden parts interesser. Diplomati bør være at finde en måde, selv hvis du har en meget håbløs situation, eller en tilsyneladende håbløs situation, det er kunsten at finde et nyt niveau, hvor et problem kan løses: Og det betyder, at du skal kende din partner, du skal kende historien, kulturen; du skal have en vis sympati for den anden person, for hvis du ikke har sympati, kan du ikke håndtere det. Og problemet med de nuværende diplomater, eller de fleste af dem, er, at de er så optaget af deres egen personlighed – du ved, i Baerbocks tilfælde bruger hun sekscifrede beløb på fotografier og professionel makeup. Det er ikke diplomati, det er PR. Det er bedrag, det er alt andet end diplomati.

Jeg mener, at diplomatiets kunst har meget at gøre med statskunst. Det har ikke kun at gøre med evnen til at forme sin egen stat efter en vision, at gøre den bedre, mere kreativ, mere potentiale for sine borgere, men også at være

generøs over for andre nationer. Og så at have relationer mellem nationer og civilisationer, hvor de hver især handler i den andens interesse: Eller i det mindste har man en måde at løse tingene på gennem kreative, ikke-militære måder at løse konflikter på.

Jeg tror, at det, der sker lige nu med BRIKS Plus, er, at der på BRIKS-topmødet, som starter i næste uge, vil være BRIKS-nationer; 23 nationer har allerede ansøgt om medlemskab; 22 mere har uformelt ansøgt om medlemskab. Der vil være 70 nationer i alt. Og jeg tror, at det, disse nationer forsøger at gøre, netop er at udvikle et nyt system af relationer med hinanden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og baseret på FN's charter, men generelt at behandle hinanden med respekt som ligemænd. Og det er noget, som de fleste diplomater i Vesten bliver nødt til at lære igen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Bal Krishna, som er deltager i International Peace Coalition, og det kommer også ind på spørgsmålet om diplomati i lyset af alle de trusler mod Kina, der kommer fra Vesten, om dets såkaldte "aggressive" politik i Indo-Pacific-regionen. Krishna spørger: "Hvad synes du om Kinas politik i Indo-Stillehavsområdet?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror bestemt, at Kina varetager sine interesser, for Kina er meget bevidst om, at alle disse spil i Det Sydkinesiske Hav er designet til at skabe konstante provokationer: Som de såkaldte "frihed til navigation-operationer" i Det Sydkinesiske Hav, eller selvfølgelig patruljerne omkring Taiwan, USA's våbensalg til Taiwan, besøgene af mange politikere, der behandler Taiwan, som om det var en separat nation – det er ingen overraskelse at læse, at målet er at inddæmme Kina.

Så Kina investerer en vis del af sit BNP i militær opbygning. Det er stadig langt, langt efter, lad os sige, USA. Så at tale om Kinas "militære aggressivitet" er latterligt, for det, Kina

gør, er langt, langt mindre end det, NATO og USA gør. Og så det faktum, at NATO er ved at beslutte sig for at blive et globalt NATO, eller ønsker at blive et globalt NATO: Det har Kina reageret meget kraftigt imod, fordi de udmærket ved, at det eneste mål for det er Kina. Og hvad har Den Nordatlantiske Alliance med Stillehavet at gøre? Det er bare en provokation.

Jeg tror ikke, at bestræbelserne på at splitte Rusland og Indien, Kina og Indien, alt det der, og især Kina og Rusland, kommer til at fungere. Der har været en enorm indsats for at forudsige dommedag for den kommende BRIKS-konference, at alle disse spændinger vil betyde, at de ikke vil være i stand til at nå til enighed om, hvorvidt BRIKS skal udvides. Men alle lederne, jeg tror Modi selv, præsident Lula, russiske talsmænd, kinesiske talsmænd, alle har dybest set afvist det og sagt, at sådanne spekulationer kun er spekulationer og ikke virkelighed.

Så jeg tror, at Kina som helhed absolut ikke er aggressivt, det er ikke imperialistisk. Hvis man ser på Kinas historie, har de ikke missioneret for deres system, det er ikke en del af den kinesiske filosofi. Så jeg synes, at det gode er, at Kina er indstillet på at hjælpe med at løfte landene i det Globale Syd gennem økonomisk udvikling. Og hvis du taler med afrikanske ledere og mange mennesker i Asien eller Latinamerika, vil de fortælle dig, at de ser Kina som en ven. Det er deres erfaring, og det er en god ting.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål mere. Lad mig få det hurtigt ud, så du kan svare på det: Det er fra Menashe, som gerne vil vide, når du taler om geopolitik, spørger han: "Er dette det gamle, imperiale systems del og hersk-politik? Er det det, de bruger til at splitte de afrikanske lande mod Niger?"

ZEPP-LAROUICHE: Det forsøger de helt klart at gøre, men det ser ikke ud til, at det virker. Det kan man se af, at ECOWAS, den vestafrikanske økonomiske organisation, ville iværksætte en militær operation mod Niger, men de blev nødt til at udskyde

den på ubestemt tid, fordi de først og fremmest indså, at der stod ekstremt meget på spil. Hvis de var gået videre med det, ville det have truet med at sprænge hele det afrikanske kontinent i luften, og det ville have haft uforudsigelige konsekvenser for alt, inklusive masseflugt og totalt kollaps. Så de blev nødt til at afblæse det, fordi flere ledere fra nabolandene gik meget stærkt ud og forsvarede Nigers nuværende politik. Så jeg tror, det mislykkedes.

Faren er selvfølgelig, at andre konflikter kan blive antændt, men jeg tror, at den nye faktor i situationen er, at afrikanerne virkelig – og de siger det offentligt – hvis du læser de afrikanske aviser eller lytter til de afrikanske medier, så siger de det: Vi har fået nok, vi vil ikke have de her lege mere. Og det er en helt ny tone i situationen, og jeg synes, det er en meget håbefuldst udvikling, at dette kan fortsætte.

SCHLANGER: Forhåbentlig vil folk i Vesten indtage den samme holdning og slutte sig til det Globale Syd i afslutningen af kolonialismens æra.

Helga, tak for din tålmodighed med dagens internetproblemer. Vi er tilbage i næste uge, og jeg kan forsikre dig om, at min internetforbindelse vil være bedre til den tid. Så vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: OK! Bliv medlem af Schiller Institutet!

USA's ambassadør i Australien Caroline Kennedy

indikerer muligheden for en aftale om at befri Assange

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS) – USA's ambassadør i Australien, Caroline Kennedy (datter af præsident Kennedy), gav et interview til Sydney Morning Herald den 14. august, som blev bragt på forsiden, og som indikerer, at hun mener, at en aftale kan frigive den fængslede WikiLeaks-udgiver Julian Assange, så han kan afsone en kortere straf for en mindre forbrydelse i sit hjemland Australien, rapporterer Joe Lauria, redaktør af Consortium News den 14. august.

Caroline Kennedy sagde til The Sydney Morning Herald (SMH), at beslutningen om en aftale var op til det amerikanske justitsministerium. "Så det er ikke rigtig et diplomatisk spørgsmål, men jeg tror absolut, at der kan findes en løsning," sagde hun til avisen. Amb. Kennedy bemærker de stærke ord, som den amerikanske udenrigsminister Anthony Blinken brugte den 31. juli i Brisbane om, at "Mr. Assange blev anklaget for meget alvorlig kriminell adfærd," men på trods af Blinkens stærke ord, sagde Kennedy: "Der er en måde at løse det på. Du kan læse [aviserne], ligesom jeg kan."

SMH skrev, at der kunne blive tale om en "David Hicks-agtig aftale", en såkaldt Alford Plea, hvor Assange fortsat ville erklære sig uskyldig, mens han accepterede en mindre anklage, der ville give ham mulighed for at afsone yderligere tid i Australien. De fire år, Assange allerede har siddet varetægtsfængslet i det topsikrede Belmarsh-fængsel i London, kunne måske tages i betragtning.

Med hensyn til baggrund: David Hicks var australier og blev fængslet af USA i Guantanamo i fem år. Han blev i sidste ende løsladt af USA efter pres fra den australske regering, da han

gik med til en Alford Plea, hvor han erklærede sig skyldig i en enkelt anklage, men samtidig fik lov til at hævde sin uskyld med den begrundelse, at han forstod, at han ikke ville få en retfærdig rettergang.

Et afgørende punkt er, at USA kan kræve, at Assange kommer til USA og møder op i en amerikansk retssal, hvilket Assange ifølge en international advokat aldrig ville gøre, da han ikke stoler på USA. Lauria-artiklen med titlen "Caroline Kennedy Says US Open to Assange Plea Deal" diskuterer måder at omgå dette krav på. I maj i år sagde Assanges advokat Jennifer Robinson på vegne af Assanges juridiske team, at de ville overveje en tilståelsesaftale.

Der er mulighed for, at den britiske højesteret kan træde sammen og sætte Assange på et fly til Alexandria, VA, hvor han står til op til 175 år i et amerikansk fangehul. Men det ser ud til, at dette tilbud om en aftale bliver fremsat på regeringsniveau.

Lauria afslører et meget interessant element i denne sag. Han rapporterer: "Greg Barns, en menneskerettighedsadvokat, der rådgiver Assange-kampagnen, fortalte den australske avis Associated Press, at Assange var kommet imellem USA og Australien, da Washington ønsker Canberras samarbejde om at oprette nye amerikanske militærfaciliteter i Australien, mens de øger presset på Kina." Både den australske premierminister Anthony Albanese og den australske udenrigsminister Penny Wong har over for USA udtrykt bekymring over den australske statsborger Assange. Menneskerettighedsadvokat Barns sagde: "Det er helt klart et diplomatisk anliggende, fordi det har engageret premierministeren og udenrigsministeren – det er ikke en almindelig, ordinær udleveringssag. Denne sag er blevet et springende punkt i alliancen," sagde han.

Foto: Wikimedia Commons

Mauí-branden var ikke forårsaget af klimaforandringer, men af 50 års udpining af USA's industri og landbrug

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS) – Den forfærdelige skovbrand på øen Maui, en af de øer i Stillehavet, der udgør staten Hawaii, er den dødeligste skovbrand i USA i over et århundrede. Miljøforkæmpere kræver højlydt, at præsident Biden øjeblikkeligt erklærer en hidtil uset klimakrise med vidtrækkende beføjelser. EIR's undersøgelse har indtil videre vist, at Maui-branden ikke skyldes klimaet, men snarere nedbrydningen af USA's industri og landbrug.

Indtil videre er 99 mennesker døde på Maui, men det tal vil stige; snesevis savnes stadig. Pacific Disaster Center oplyser, at branden beskadigede eller ødelagde anslået 2.207 bygninger på Maui; af bygningerne var 86% klassificeret som beboelse. Folk har ingen hjem; deres biler blev brændt.

For at forstå, hvad der faktisk skete, må man gå tilbage til, hvordan Hawaii blev styret. Ananasplantager blev etableret på Hawaii i 1890'erne, og i begyndelsen af 1980'erne var de vidtstrakte, for det meste under kontrol af fødevarekartelgiganterne Dole og Del Monte, placeret på de hawaiianske øer Oahu, Maui, Lanai, Big Island/Hawaii osv. Der var også sukkerrørsplantager. Bønderne på plantagerne, for det meste indfødte hawaiianere, fik begrænsede lønninger og boede

i kummerlige boliger. Kartelejerne levede i luksus.

I midten og slutningen af 1980'erne flyttede Dole og Del Monte det meste af deres ananasproduktion ud af Hawaii, og i det første årti af det 21. århundrede havde de helt forladt området. Den sidste sukkerfabrik på Hawaii lukkede i slutningen af 2016. Fødevarekartellerne flyttede deres ananasplantager til områder med lavere lønomkostninger: Indonesien, Filippinerne og Guatemala. Arbejderne blev forladt.

På dette tidspunkt burde man have plantet alternative afgrøder af nærende fødevarer på de forladte plantager og bygget nogle produktionsfaciliteter. Der blev ikke gjort noget i årtier. I løbet af de sidste fyrrer år er den reelle værdi af Hawaiis landbrugsprodukter faldet med halvtreds procent: Staten vendte sig mod turisme. Mere end 75% af indtægterne på Maui kommer fra turisme: Valley Isle of Maui er den næstmest populære turistdestination på Hawaiis øer.

Når mennesket kommer på afveje, har naturen sin egen måde at advare mennesket om dets dårskab på. Clay Trauernicht, professor i naturressourcer og miljøforvaltning ved University of Hawaii at Manoa, fortalte USA Today i artiklen "How Did the Maui Fires Start?" den 9. august, at det var nødvendigt at se på de uforvaltede, ikke-hjemmehørende græsarealer, der er blomstret op på Hawaii efter årtier med faldende landbrug, hvor der i virkeligheden ikke blev plantet noget på jorden.

New York Times rapporterede i en artikel den 9. august, "Hvordan invasive planter fik Maui-brandene til at rase", om "den ubarmhjertige spredning af ekstremt brandfarlige, ikke-hjemmehørende græsser på de ubrugte arealer, hvor afgrøderne engang blomstrede. Sorter som guineagræs, melassegræs og buffelgræs – som stammer fra Afrika og blev indført til Hawaii som foder til husdyr – optager nu næsten en fjerdedel af Hawaiis landmasse. Disse græsser vokser hurtigt, når det regner, og er modstandsdygtige over for tørke, når jorden er

udtørret, og de giver næring til skovbrande på hele Hawaii, herunder den brand, der kostede mindst 93 mennesker livet [på Maui].”

Samtidig skabte orkanen Dora vindstød på 60 miles i timen, som hjalp med at sprede ilden.

Melissa Chimera, der koordinerer den Hawaii-baserede organisation Pacific Fire Exchange, som deler brandvidenskab mellem Stillehavsøernes regeringer, hævder, at “disse græsser er meget aggressive, vokser meget hurtigt og er meget brandfarlige.” Dette er den skyldige, den kardinale enkelthed, der styrer hele processen. Hvorfor voksede disse græsser? Fordi afgrøderne ikke blev plantet, fabrikkerne ikke bygget, infrastrukturen ikke konstrueret på Hawaiis jord for at industrialisere Hawaii, og derfor lå jorden udsat for at blive overtaget af græsserne.

I et interview i programmet Democracy Now sagde professor Trauernicht, at Hawaii i 2019 havde diskuteret og burde have “genimplementeret landbrug, bygget netværk af brandbælter og genplantet skov.” I 2019 var 20.000 hektar brændt på Hawaii, og folk samledes for at finde ud af, hvad der skulle iværksættes.

Dette har intet at gøre med klima eller menneskeskabt kuldioxid.

Forskellige miljøforkæmpere med folkemorderiske hensigter opfordrer præsident Biden til at erklære og sætte USA under en national klimakrise. Det er langt bedre, at USA skrotter de sidste 50 års selvdestruktive politik og går sammen med BRICS-plus, det Globale Syd, Kina og Rusland om at genopbygge verden.

Foto: Markus Spiske, Pexels CC0

Finland gør sig selv til et mål

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS)-Finland forhandler nu om en forsvarssamarbejdsaftale (DCA) med USA, der vil muliggøre regelmæssige amerikanske militære udstationeringer ved landets grænse til Rusland. Den foreslåede aftale, som kommer i kølvandet på Finlands optagelse i NATO, vil tillade tilstedeværelsen af udenlandske tropper i længere perioder, især til konventionelle militærøvelser, rapporterede Yle den 13. august. Aftalens primære formål er at give amerikansk militærpersonale adgang til faciliteter og områder i Finland til træning, våbenopbevaring og vedligeholdelse af udstyr. Dette omfatter den potentielle brug af lufthavne, havne og udpegede træningszoner. Det er sandsynligt, at det amerikanske militær vil få adgang til mindst én lufthavn og havn samt et træningsområde. De finske forsvarsstyrkers (FDF) eksisterende kaserner eller steder i umiddelbar nærhed kan blive stillet til rådighed for amerikansk brug.

“Dette markerer et meget vigtigt skift i Finlands sikkerhedspolitik,” siger Iro Särkkä, seniorforsker ved Finnish Institute of International Affairs (FIIA). “Aldrig før i fredstid har Finland været vært for udenlandske tropper i længere perioder. Nu bliver alle barrierer for det praktiske samarbejde mellem Finland og USA fjernet.”

Ambassadør Mikael Antell, vicegeneraldirektør for den politiske afdeling i Udenrigsministeriet og chefforhandler for den finske side, hævdede, at aftalen “styrker Finlands sikkerhed og forsvar betydeligt.” Hvad den faktisk vil gøre,

er at tvinge Rusland til militært at tage højde for den øgede trussel mod dets nordvestlige regioner, hvilket gør Finland til noget, det ikke var, mens det officielt var neutralt: et mål.

Moskva har faktisk gentagne gange advaret om, at Finlands tiltrædelse af NATO ville tvinge Rusland til at revurdere sin militære stilling for at bevare sikkerheden i det nordvestlige Rusland, herunder komplekset af militærbaser på Kolahalvøen, for at sikre sin egen sikkerhed mod denne nye trussel på grænsen.

Foto: Babtiste Valthier, CC0 Pexels

Videnskabsfolk opfordrer til at stoppe en ny verdenskrig

Ikke korrekturlæst

EIR hilser følgende erklæring velkommen og opfordrer til, at den spredes så vidt muligt.

Den blev udgivet den 31. juli af Steve Starr med henblik på hurtig distribution til forskere og lignende. Starrs video om atomkrigens rædsler og endelighed indledes med spørgsmålet: "Hvad sker der med verden, hvis vi med Ukraine snubler os ind i en termonuklear krig?"

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal menneskeheden afstå fra atomkrig?

For næsten halvfjerds år siden udsendte Albert Einstein og 11 andre nobelprismodtagere denne advarsel:

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal

menneskeheden afstå fra atomkrig?

I dag bevæger USA, NATO og Rusland sig mod en direkte militær konflikt i Ukraine – og en amerikansk/nato-russisk krig vil næsten uundgåeligt resultere i anvendelse af atomvåben, fordi ingen af parterne vil være villige til at trække sig tilbage, hvis en konflikt begynder.

USA, Storbritannien, Frankrig og Rusland har 2.000 strategiske atomsprænghoveder i affyringsklar tilstand. Hvert strategisk sprænghoved er 7 til 53 gange kraftigere end den atombombe, der ødelagde Hiroshima. Når ordren til affyring er givet, vil disse sprænghoveder ramme deres mål inden for 35 minutter eller mindre. Ubådsaffyrede ballistiske missiler kan ramme deres mål inden for 15 minutter efter præsidentens bemyndigelse.

Rusland har tre hundrede og fyrrer 800 kiloton atomvåben i affyringsklar tilstand (svarende til 800.000 tons TNT sprængstof). Detonationen af et sådant sprænghoved skaber temperaturer på omkring 200 millioner grader Fahrenheit (ca. 100 millioner grader Celsius), eller omkring fire til fem gange temperaturen i solens centrum.

At detonere et atomvåben over en by er som at antænde et stykke af solen, hvilket vil skabe soltemperaturer, der fordamper alt under det og antænder mange miles/kilometer i alle retninger. Det skaber en massiv atomar ildstorm.

Detonationen af et enkelt 800-kiloton sprænghoved over en storby på en dag med gennemsnitligt vejr vil antænde en atomar ildstorm, der vil dække 389 kvadratkilometer. I løbet af nogle få minutter vil lufttemperaturen inden for brandzonen være over kogepunktet for vand.

Alle, der befinder sig inden for brandzonen, vil blive udsat for en "orkan af ild". Intet levende væsen inden for brandzonen vil overleve.

I en fuldskala atomkrig er det sandsynligt, at der på mindre end en time vil blive skabt betydeligt mere end 1.000 atomare ildstorme ved at brænde byer i Nordamerika, Europa og Rusland (og muligvis Kina). Disse ildstorme ville dække titusindvis af kvadratkilometer. Undersøgelser, der er blevet vurderet af fagfæller, anslår, at op til 180 millioner tons sort røg og sod fra disse ildstorme vil stige op over skyernes niveau og op i stratosfæren, hvor det vil danne et globalt stratosfærisk støvlag

Det stratosfæriske røglag ville ikke kunne fjernes af regn, og det ville blive liggende i ti år eller længere. Røglaget ville blokere nok sollys på den nordlige halvkugle til hurtigt at skabe gennemsnitlige overfladetemperaturer, der var koldere end dem, man oplevede på højdepunktet af den sidste istid. I et til to år ville temperaturen falde til under frysepunktet hver dag i det centrale Nordamerika og det centrale Eurasien. Det ville være for koldt til at dyrke afgrøder i mange år. De fleste mennesker og store landdyr ville dø af sult.

Vi må ikke tillade, at det sker. Det er på tide at handle, før det er for sent.

Vi må tale imod en ny verdenskrig, som vil ødelægge menneskeheden.

Hvis du er videnskabsmand, kunstner, religiøs, politisk eller militær leder, så vær sammen med os om at opfordre USA, NATO og Rusland til at stoppe enhver yderligere optrapning af konflikten i Ukraine. NATO-medlemmer må ikke sende militære styrker ind i det vestlige Ukraine, som kan komme i direkte konflikt med russiske styrker. Det er en direkte vej til 3. Verdenskrig og atomar glemsel.

Husk på Einsteins og hans kollegers ord: Vi taler ved denne lejlighed, ikke som medlemmer af denne eller hin nation, kontinent eller tro, men som menneskelige væsener, medlemmer af arten menneske, hvis fortsatte eksistens er i tvivl....

Foran os ligger, hvis vi vælger det, en kontinuerlig fremgang i lykke, viden og visdom. Skal vi i stedet vælge døden, fordi vi ikke kan glemme vores skænderier? Vi appellerer som mennesker til mennesker: Husk jeres menneskelighed, og glem resten. Hvis I kan det, ligger vejen åben til et nyt Paradis; hvis I ikke kan, ligger risikoen for den universelle død foran jer.

I betragtning af, at atomvåben med sikkerhed vil blive anvendt i enhver fremtidig verdenskrig, og at sådanne våben truer menneskehedens fortsatte eksistens, opfordrer vi indtrængende verdens regeringer til at indse og offentligt erkende, at deres formål ikke kan fremmes af en verdenskrig, og vi opfordrer dem derfor indtrængende til at finde fredelige midler til løsning af alle stridsspørgsmål mellem dem.

Derfor støtter vi undertegnede den presserende mobilisering af Humanity for Peace (<https://humanityforpeace.net>) og opfordrer alle til at deltage i den internationale aktionsdag den 6. august med et flagskibrally ved FN i New York City og søsterrallyer over hele verden.

#NoMoreHiroshimas #NoMoreNagasaki

Initiativtagende underskriver:

Steven Starr, assisterende klinisk professor og tidligere leder af programmet for klinisk laboratorievidenskab ved University of Missouri.

Schiller

Instituttets

Strasbourg konference: Videoer og et engelsk afskrift af alle fem paneler

Panel 1 findes ovenover.

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Panel 5:

Koncerten kommer forhåbentligt senere.

Download (PDF, Unknown)

Opbygning af to modsatrettede "blokke" vil blot føre til krig

Ikke korrekturlæst.

13. august 2023 (EIRNS) – Verden er vidne til to diametralt modsatrettede tilgange til at forberede menneskehedens næste æra. Det fejlslagne koloniale og neokoloniale system forsøger febrilsk at bevare den "unipolære verden" under USA's og Storbritanniens lederskab ved at fremprovokere krige, overalt

hvor det er muligt, mens BRIKS-landene og det overvældende flertal af nationer i det "Globale Syd" forbereder sig på at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle og samtidig opbygge en ny æra med samarbejde inden for videnskabelig og industriel udvikling for alle nationer

Med den ukrainske "modoffensiv" nu alment anerkendt som havende været en kolossal og blodig fiasko, er Bidens svar at klargøre yderligere 21 milliarder dollars i militært isenkram og økonomisk støtte til Ukraine for at holde slagtingen i gang for enhver pris. Zelenskyj har netop fyret alle sine rekrutteringsofficerer for at have kørt en massiv plan for at sælge falske medicinske fritagelser, til betalende kunder, selvfølgelig, for at undgå at blive indkaldt. Men blodsudgydelserne fortsætter.

Rusland er nu vendt tilbage til offensiven og nærmer sig en vigtig by i Kharkiv-regionen. I mellemtiden har Aleksandr Lukashenko, Hvideruslands præsident, taget skridt til at genoprette de diplomatiske forbindelser med Polen og insisteret på, at de er "naboer" og "slaviske medborgere" på trods af Polens trussel om at udstationere 10.000 soldater ved grænsen til Hviderusland.

En lignende fiasko for den imperiale krigsførelse finder sted i Afrika. Kuppet i Niger, som i hele Vesten beskrives som et beskidt militært angreb mod "demokratiet", bliver i det meste af Afrika set som det, det i virkeligheden er – endnu et udtryk for den tiltagende afvisning af kolonimagterne og selve kolonialismen. Niger er det fjerde fransktalende land – Mali, Guinea, Burkina Faso og Niger – der har omstyrtet marionetregimer under NATO-magternes kontrol og beordret fjernelse af franske kolonitropper i deres lande. Selv udsendelsen af USA's sværvægtede Tony Blinken og Victoria Nuland til Niger med trusler om militær aktion for at genoprette den afsatte regering, havde ingen effekt i forhold til at svække den anti-koloniale beslutsomhed. Forsøget på at tvinge ECOWAS (Economic Community of West African States) til

at handle militært har (indtil videre) slået fejl, da både politiske og sociale grupper afviser krig.

Dette er ikke ideologisk, ikke "demokrati vs. autokrati", som Joe Biden ynder at sige, men det er snarere udvikling og suverænitet kontra kolonialistisk dominans. Som en del af topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg i sidste måned, hvor 49 afrikanske nationer var repræsenteret, blev der under en drøftelse med titlen "Atomteknologier til udvikling af det afrikanske kontinent" enstemmigt vedtaget, at kontinentet har en bedre mulighed i atomenergi til at oplyse Afrika, og at kontinentet har brug for regionalt samarbejde for at fortsætte en ambitiøs reformation af deres forskellige energisektorer med atomenergi.

De afrikanske ledere mindes, at den russiske præsident Vladimir Putin på et BRIKS-møde i 2018 lovede, at Rusland ville "oplyse Afrika" ved at levere elektricitet, ikke fra olie og gas, men ved at hjælpe afrikanske lande med at bygge atomkraftværker.

Tilfældet Niger er eksemplarisk: Selv om landet er en af verdens førende leverandører af uran til atomkraftværker rundt om i verden, har mere end 80% af Nigers befolkning ingen elektricitet, og selvfølgelig heller ingen egne atomkraftværker!

Asien oplever også de to modsatte tilgange til skabelsen af et fremtidigt paradigme. Japan og Australien, begge med opbakning af Washington, lancerede i dag en ny "Aftale om gensidig adgang", som oprindeligt blev underskrevet i januar 2022, for at styrke "afskrækkelsen" mod Kina, ifølge et dokument udgivet af det japanske forsvarsministerium.

USA gør også alt, hvad der står i deres magt, for at forstyrre sammenholdet mellem de 10 nationer i ASEAN (Association of Southeast Asia Nations) gennem deres vellykkede overtalelse af Filippinernes præsident Marcos Jr. til at tage en kamp med

Kina om omstridte øer i Det Sydkinesiske Hav, mens Marcos også tillader USA at bygge fire nye amerikanske marinebaser på den nordlige kyst, over for Kina.

Men Kina imødegår ikke denne amerikanske militarisme med sin egen militarisme (på trods af den mediehypede påstand i Vesten om, at Kinas "aggression" i regionen er årsagen til USA's anti-Kina-hysteri), men snarere gennem udvikling, gennem Bælte & Vej Initiativet. Udenrigsminister Wang Yi afsluttede i dag et fire-dages besøg i tre ASEAN-lande, Singapore, Thailand og Cambodja, hvor kinesiske investeringer i jernbaner, veje, havne og industriel udvikling var de primære emner af interesse sammen med diplomatiske bestræbelser på at nå frem til en "Code of Conduct" for at etablere fred og samarbejde i Det Sydkinesiske Hav.

De engang så mægtige kolonialistiske kræfter er nu i defensiven, da de vestlige økonomier er på vej ind i et begyndende industrielt forfald, mens BRIKS-landene vokser og bringer deres succeshistorie videre til landene i det Globale Syd. BRIKS-topmødet, der finder sted i Sydafrika fra den 22.-24. august, vil behandle tre afgørende emner:

- Hvordan man skal håndtere de 23 nationer, der har ansøgt om at blive medlem af gruppen
- Etableringen af et finansielt system for verdenshandelen, der ikke er baseret på dollar
- Industrialiseringen af Afrika.

Langt de fleste af verdens lande og befolkninger ser på BRIKS, ikke på City of London eller Wall Street, når det gælder deres fremtid.

På trods af dette lysende potentiale er de tidligere kolonimagters døende dinosaurer endnu ikke villige til at konfrontere sandheden om, at den 500 år lange "koloniæra" ikke længere eksisterer. Nogle af de aldrende og sindsforvirrede ledere af disse fejlslagne stater vil hellere

risikere en atomkrig og dens sandsynlige udslettelse af menneskeheden end at anerkende denne nye virkelighed.

At samle den fremvoksende Internationale Fredskoalition, som Helga Zepp-LaRoouche og Schiller Instituttet har lanceret sammen med den revolutionære strømning i det Globale Syd er det nødvendige grundlag for at forhindre en sådan tragedie og skabe en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer.

Foto: CC0 Public Domain, Pxhere

Kedlen vil fortsætte med at koge, indtil ilden er slukket

12. august 2023 (EIRNS) – Efterhånden som røgen begynder at lette, og regningerne bliver gjort op, er det bredt anerkendt over hele verden, at den ukrainske modoffensiv har slået fejl, og den har slået alvorligt fejl. På trods af titusindvis af milliarder dollars i de mest avancerede våben og al anden hjælp fra NATO-landene, har det stadig ikke været nok til at bryde igennem Ruslands massive forsvarslinjer i det østlige Ukraine, endsige genindtage tidligere holdt territorium.

For alle, der følger denne udvikling uden for den omhyggeligt styrede NATO-boble, kommer det ikke som nogen overraskelse. Men for andre, der har regnet med Ruslands snarlige kollaps, er det bestemt en bitter nyhed, og det vil sandsynligvis udløse yderligere modstand i den amerikanske kongres mod yderligere støtte til Ukraine. Desperate historier bliver nu spundet for at opretholde indtrykket af, at Ukraine har situationen under kontrol, som det fremgår af nylige kommentarer fra ukrainske ministre om "gennembruddet" ved den

saudi-arabiske fredskonference i Jeddah den 5.-6. august – en historie, der er langt fra sandheden. Forvent, at disse desperate forsøg vil tage til i de kommende dage og uger.

I det lys kan man overveje nyheden om, at de seks ukrainske piloter, der er ved at blive trænet til at flyve F-16, ikke vil være kampklare før sommeren 2024, selv om disse fly skulle være en afgørende ændring. Hver eneste større optrapning af denne art i løbet af det sidste halvandet år har ikke ændret virkeligheden i denne krig – en krig, der har dræbt hundredtusinder af soldater, alt sammen for ingenting! Rapporter indikerer nu, at Rusland endda er begyndt at gå i offensiven igen i kølvandet på den ukrainske modoffensiv.

Andre brændpunkter rundt om i verden viser også tegn på en fredelig løsning på trods af de vestlige landes destabiliseringsbestræbelser som en del af deres stedfortræderkrig mod Rusland og Kina. I tilfældet Niger blev frygten for en forestående militær intervention fra nabolandene i ECOWAS mindsket i weekenden, efter at ECOWAS' militære planlægningsmøde blev suspenderet. Det er almindeligt anerkendt, at hvis der udbryder krig i Niger, vil det hurtigt udvikle sig til en konflikt på hele kontinentet, og det er der næppe nogen i regionen, der ønsker. I Østeuropa har den hviderussiske præsident Lukashenko bedt sin premierminister om at indlede samtaler med Polen og udtrykt et ønske om at "reparere forholdet" til sin nabo. Polen har for nylig øget spændingerne og retorikken over for Hviderusland, herunder beslutningen om at udstationere 10.000 soldater ved deres fælles grænse.

Intet er dog blevet løst på et grundlæggende niveau, og den voksende desperation vil helt sikkert lede efter nye områder at antænde. Et af disse områder vil sandsynligvis være Sortehavet, som er en ekstremt følsom og vital region for Rusland – og det ved vestlige geopolitikere godt. Der har været to vellykkede droneangreb på russiske skibe der i den sidste uge, en olietanker og et krigsskib, ud over en konstant

spærreild af mislykkede droneangreb fra luften.

Tyskland forventes også at annoncere sin beslutning om at sende Taurus-missiler til Ukraine. Det er langtrækkende missiler (500 km), som vil give Ukraine mulighed for at slå til dybt inde på russisk territorium, hvilket yderligere vil trække NATO ind i konflikten med Rusland. Det vil også give Ukraine øget mulighed for at angribe russiske skibe i Sortehavet. Ruslands ambassadør i Tyskland reagerede ved at sige, at hvis Tyskland går videre med dette, vil det være at krydse en af Ruslands "røde linjer".

Spørgsmålet er, hvornår den sidste røde linje bliver krydset? Og hvilken slags galning er villige til at spille dette spil?

Fredsforhandlinger kunne begynde i morgen, hvis der fandtes fornuftige ledere i de vestlige lande. De fortsatte forsøg på at ignorere denne virkelighed og skubbe Ukraine længere ud i et blodbad med sine russiske naboer er en klar indikation af den vestlige politiks moralske fallit. Flere og flere i verden ser dette ganske tydeligt.

Der er mere end nogensinde brug for fornuftens stemmer til at sige fra og kræve en ny fredspolitik, før den næste fejltagelse eller misforståelse kaster verden ud i en varm krig mellem atomare supermagter. Slut dig til Den Internationale Fredskoalition og Humanity for Peace for at opbygge en sådan global bevægelse for fred og sikkerhed for alle nationer, og lad ikke det nuværende vindue af muligheder gå tabt.

(<https://schillerinstitute.com/?s=International\Fred\+Koalition>)

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/06/humanity-for-peace-international-demonstration/>)

Foto: Wikimedia Commons

Schiller Institutet afholder international videokonference den 9. september kl: 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Her er panel 2:

Program:

Panel 1: Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde

Lørdag den 9. september, kl. 15.00 – 18.00 eller senere

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Institutet (USA)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger af Schiller Institutet: " BRIKS: En transformation mere omfattende end afslutningen på den kolde krig"
- H.E. Donald Ramotar (Guyana), tidligere præsident i Guyana: "Det Globale Syd er nu den Globale Majoritet"
- Prof. Georgy Toloraya (Rusland), pensioneret seniordiplomat; næstformand for den Russiske Nationale Komité for BRIKS-forskning: " BRIKS: En medicin til forebyggelse af krig"
- Robert Cushing (USA), sammenslutning af amerikanske

- katolske præster, m.fl: "En politik for fred"
- Raymond McGovern (USA), tidligere senioranalytiker, U.S. Central Intelligence Agency (CIA); stiftende medlem, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): "JFK og Rusland, et skift i retning af fornuft på randen af udslettelse"
 - Diane Sare (USA), uafhængig kandidat for U.S. senate i New York
 - Scott Ritter (USA), tidligere FN-våbeninspektør i Irak: "NATO's verdensbillede kolliderer med virkeligheden"
 - Diskussionsrunde

Panel 2: Et nyt paradigme i menneskehedens historie er ved at tage form

Lørdag den 9. september, kl. 19.00 – 22.00 eller senere

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet (Tyskland)

- Lyndon LaRouche (USA), videnskabsmand og økonom (1922-2019), videopræsentation: TBA
- Dennis Small (USA), Schiller Instituttet, USA: "Et hasteprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS"
- Kiran Karnik (Indien), tidligere præsident for National Association of Software and Service Companies (NASSCOM); 20 år hos den indiske rumforskningsorganisation (ISRO): "Indien og Chandrayaan-3: Det Globale Syd som drivkraft"
- Jacques Cheminade (Frankrig), formand for partiet Solidaritet og Fremskridt; tidligere fransk præsidentkandidat: "BRIKS' win-win-politik og Argentinas rolle"
- Prof. David Monyae (Sydafrika), direktør for Center of Africa-China Studies (CACS), University of Johannesburg, Sydafrika: "Fremtiden for Afrika, Kina og BRIKS"
- Rubén Guzzetti (Argentina), udenrigspolitisk analytiker, Argentine Institute of Geopolitical Studies (IADEG): "Argentina i BRIKS, en historisk mulighed"

- Franco Battaglia (Italien), professor i kemisk fysik, University of Modena, Italien: "Den kolde sandhed om global opvarmning"
- Diskussionsrunde

Deltagere i diskussionen:

- Dr. Akiko Mikamo (Japan), forfatter, "8:15 – En historie om overlevelse og tilgivelse fra Hiroshima"
- Alejandro Yaya (Argentina), vicepræsident, Civil Institute of Space Technology; leder af Technology and Innovation Relations Unit, National Defense University

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

11. august 2023 (EIRNS)-{Schiller Instituttet afholder en international (online) konference lørdag den 9. september. Titlen på konferencen er "Lad os gå sammen med det Globale Majoritet for at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Følgende er teksten i invitationen til arrangementet, som blev offentliggjort i dag, og som vil blive fulgt op af flere detaljer om panelerne og talerne i de kommende dage. Se her.

Verden gennemgår forandringer, som kun sker én gang hvert tusinde år: Kolonialismens tidsalder, som begyndte i det 16. århundrede og varede i næsten 600 år, er ved at være slut. Landene i det Globale Syd, som repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, er ved at gøre op med levnene af den koloniale undertrykkelse, som stadig eksisterer i form af international kontrol over deres ressourcer, uretfærdige handelsvilkår og City of Londons og Wall Streets finansielle undertrykkelse og udplyndring. Landene i det Globale Syd hævder deres ret til at forarbejde disse ressourcer og producere varer med merværdi som et middel til at blive

mellemlindkomstsamfund inden for en overskuelig fremtid gennem højteknologisk industrialisering. Lyndon LaRouche har i årtier specificeret de nødvendige koncepter og politikker i den fysiske økonomi for at fremskynde denne overgang.

BRIKS-landenes topmøde den 22.-24. august kan forventes at afspejle det tektoniske skift, der er undervejs: Treogtyve lande har formelt ansøgt om medlemskab af denne organisation, og mere end tyve har ansøgt uformelt. I stedet for at se denne proces som en trussel mod Vesten, bør Europas nationer og endda USA tage imod tilbuddet om samarbejde. Hvis landene i det Globale Nord går videre med deres erklærede hensigt om at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra Kina, som er den største handelspartner for mange lande i det Globale Syd, vil det være særligt ødelæggende for økonomierne i Europa, som allerede er i gang med en afindustrialiseringsproces. Mere fundamentalt er det, at hvis Vesten fortsætter sin geopolitiske konfrontationspolitik med Rusland og Kina og forsøger at opretholde en unipolær verden ved at skabe et globalt NATO, kan de nuværende konflikter om Ukraine og snart Taiwan eskalere til en tredje verdenskrig, denne gang en atomkrig.

At den gamle orden ikke har formået at løse problemerne med fattigdom, sult og underudvikling for milliarder af mennesker i udviklingslandene, demonstreres af den forfærdelige migrantkrise, hvor tusinder og atter tusinder af desperate mennesker samles, og nationale grænser, hvad enten det er mellem USA og Mexico eller langs Middelhavet, som allerede er blevet en massegrav. I stedet for at ty til grusomme og umenneskelige metoder for at holde folk ude, bør vi gå sammen med Kina og andre vækstlande om at hjælpe landene i det Globale Syd med at blive industrialiserede. Der er ingen grund til rivalisering; der er så meget, alle kan gøre for at opfylde de eksistentielle behov hos de mennesker, der nu lider.

Hvilken vej vi vælger, vil efter al sandsynlighed afgøre, om vi ender i en verdenskrig, der fører til udryddelse af den

menneskelige art, eller om vi bevarer vores menneskelighed og åbner et nyt, lysere kapitel i menneskets historie.

Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. De stridende parter i Trediveårskrigen var i stand til at nå frem til Den Westfalske Fred i 1648, fordi de indså, at hvis de var blevet ved med at kæmpe, ville der ikke have været nogen tilbage til at nyde sejren. Vi bør i det mindste være lige så kloge.

Vi må genoplive de smukkeste traditioner i vores kulturer, især i den klassiske kunst, og fejre billedet af mennesket som en kreativ art, og derfra udvikle en vision om, hvordan vi skaber en varig fred for hele menneskeheden.

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

Wall St og London langer ud, mens BRIKS-topmødet nærmer sig

Ikke korrekturlæst

10. august 2023 (EIRNS) – Som denne nyhedstjeneste ofte har rapporteret, er der en historisk forandring i gang på globalt plan, ledet af medlemmerne af BRIKS og deres voksende allierede i udviklingslandene. Som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov omtalte det for nogle måneder

siden, er "det globale flertal" i øjeblikket ved at finde sin stemme og kræve en ny fremtid, fri fra fortidens neokoloniale og oligarkiske åg. Denne nye verden, der er kendetegnet ved, at der ikke er nogen gode grunde til den fortsatte underudvikling og globale ulighed, er årsagen til den desperate og irrationelle trang til konfrontation, som vi ser i en håndfuld brændpunkter rundt om i verden. En stor mulighed for at konsolidere denne orientering og øge dens momentum er det kommende BRIKS-topmøde, som Sydafrika er vært for senere på måneden, og som skal diskutere udvidelsen af gruppen. 22 nationer fra hele verden har ansøgt om at blive medlem, og mange flere hælder i deres retning.

Nu hvor den ukrainske modoffensiv slår fejl, og der kommer flere brudstykker af sandheden frem om de forfærdelige tab, som den ukrainske hær har oplevet, bevæger de kræfter, der ønsker globalt hegemoni, sig mod andre kriseområder for at øge spændingerne. Det er klassisk geopolitik, men det er også slutspillet for det gamle neoliberale system. Polens nylige udstationering af tropper ved grænsen til Hviderusland, først 2.000 og nu 10.000, indikerer denne fare.

Faktisk har de store talerør for det vestlige etablissement gjort dette klart i deres fortsatte forsøg på at skabe spændinger mellem BRIKS-medlemmerne op til deres topmøde. Både Atlantic Council og The Economist har i denne uge kastet sig ind i kampen og spundet rygter og historier om påståede splittelser blandt medlemmerne. Uanset om man ser det sådan eller ej, må man tro på, at de vestlige eliter ved præcis, hvad de gør. Som The Economist selv indrømmer, vil det "afgøre blokkens fremtidige form", hvis BRICS skifter spor inden Johannesburg-topmødet. Som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor sagde forleden dag: "Jeg tror, der er nogen, der prøver at ødelægge vores topmøde."

Og der er mere. En præsidentkandidat i Ecuador blev myrdet onsdag aften, sandsynligvis af udenlandske narkokarteller, som i stigende grad er kommet til at dominere hele dele af den

vestlige halvkugle. De samme karteller har smuglet over syv millioner mennesker gennem Nord- og Sydamerika og ind i USA i løbet af de sidste tre år, hvilket har øget deres dominans i hele lande og skabt ustyrlige situationer.

På samme måde er Pakistans parlament blevet opløst midt i en igangværende krise i landet, i kølvandet på det, der nu er blevet afsløret som en USA-tilskyndet væltning af den tidligere premierminister sidste år. Den tidligere premierminister Imran Khan er nu blevet idømt tre års fængsel og har fået forbud mod at stille op til genvalg i fem år på trods af sin overvældende store støtte i befolkningen.

Situationen i Niger er også stadig meget anspændt efter militærkuppet i sidste måned. Torsdag meddelte De Vestafrikanske Staters Økonomiske Fællesskab (ECOWAS), som har stærke bånd til franske og vestlige magter, at de gør en "standby-styrke" klar til en eventuel intervention i Niger, samtidig med at de understreger, at "diplomatiske forhandlinger og dialog er grundlaget for vores tilgang." Hvad der vil ske, er uklart, men i betragtning af Nigers forhold til Kina og det faktum, at det er en vigtig leverandør af råmaterialer og hovedkvarter for USA's AFRICOM, er Nigers potentielle skift mod denne nye verden med BRIKS – herunder at sparke sine tidligere koloniherrer ud – en mulighed, som nogle hellere vil starte en krig over end at acceptere.

Uden en regulær krig, som mange indrømmer sandsynligvis ville opsluge hele det afrikanske kontinent, er nogle i det britiske establishment ved at udtænke, hvad der skal være deres næste strategi for at opretholde en vis grad af imperial kontrol. Som det blev skrevet i Financial Times i sidste uge: "Alt for længe har både Europa og USA ignoreret både Afrikas potentiale og strategiske betydning til fordel for et utidssvarende syn på kontinentet som et rent humanitært problem. Begge er for nylig vågnet op til det faktum, at de ved ikke at se Afrikas betydning har afgivet terræn til Kina og i stigende grad Rusland. Kun ved at tage kontinentet mere alvorligt og hjælpe

det med at blomstre, kan de indhente det tabte.”

Sikke et ædelt forslag! Hvis Financial Times og statsmænd i Europa og USA ønsker at “hjælpe Afrika med at blomstre”, så har vi en idé: Byg Grand Inga-dæmningen! Inga-dæmningen blev diskuteret af præsidenterne for Den Demokratiske Republik Congo og Sydafrika på et topmøde i Paris sidste forår, og den ville generere over 40 GW hårdt tiltrængt elektricitet og være til gavn for mere end et dusin afrikanske lande.

Men hvis udtalelserne fra disse vestlige postulater blot har til hensigt at skubbe Afrika tilbage i den geopolitiske bane for den “regelbaserede orden”, så er det dømt til at mislykkes – og måske endda bringe verden ud i en global atomkrig på vejen.

Rigtige amerikanere og europæere, som ikke kun elsker deres nationer, men også menneskehedens fælles arv, må handle ud fra, at hver enkelts interesser er sammenfaldende med alles interesser, og dermed gøre en ende på den fordærvede krigs- og kolonialismepolitik, som stadig præger verden i dag. Et stort fremskridt i denne kamp skete sidste weekend med de internationalt koordinerede Humanity For Peace-demonstrationer, som viste, at der ikke findes to mennesker, der er så forskellige, at de ikke kan kæmpe sammen for en fælles fremtid.

Aktivér dig selv, hvis du ikke allerede har gjort det, og opbyg denne bevægelse.

Foto: Rones, Clipart

Live webcast med Helga Zepp-LaRouche: Den koloniale æra nærmer sig sin afslutning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 9. august 2023

ANASTASIA BATTLE: ...Vi skal diskutere en begivenhed, der aldrig skulle have fundet sted: I dag er det den 9. august 2023, og det er også 78-årsdagen for atombombningen af Nagasaki. Så i dag skal vi have en meget spændende diskussion med Helga Zepp-LaRouche, og jeg vil gerne overlade det til Helga at starte.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Ja, vi befinder os i en virkelig historisk verden i forandring: Jeg har sagt, at vi oplever en forandring, der kun kommer én gang hvert tusinde år. Og det, jeg mener med det, er, at den epoke, der begyndte med kolonialismen omkring 1500, og som nu har varet i 600 år, definitivt er ved at være slut, og vi står nu på randen af en ny æra for menneskeheden, som enten vil føre til atomar udslettelse i en tredje verdenskrig, hvis den nuværende fare for krig eskaleres. Eller, hvis det kan undgås, tror jeg, vi vil se en periode med samarbejde mellem nationer på lige fod, hvor ingen nation vil være dominerende, men man vil have et partnerskab af suveræne nationer, der arbejder for alles fælles bedste.

Nogle vil måske mene, at det er utopi, men det er det, der sker, og jeg tror, at BRICS-topmødet, som finder sted i Johannesburg i Sydafrika den 22.-24. august, vil være en begivenhed, der vil føre til "tektoniske ændringer" i verdenssituationen. Det er ordene fra den sydafrikanske ambassadør til BRIKS, Anil Sooklal, som annoncerede en sådan kommende forandring. Og det er indlysende for enhver, der har fulgt denne udvikling på det seneste. Sydafrikas

udenrigsminister, Naledi Pandor, sagde, at 23 nationer fra det Globale Syd formelt har ansøgt om at blive en del af BRIKS, omkring 20 eller flere har uformelt meddelt deres interesse for at blive det i fremtiden; 67 ledere fra det Globale Syd, herunder de øvrige 53 nationer i Afrika, er blevet inviteret til at deltage i BRIKS-topmødet.

Så det bliver en utrolig vigtig begivenhed. Kinas præsident Xi Jinping vil ikke kun deltage personligt, men han vil også aflægge et statsbesøg i Sydafrika før topmødet den 22. august.

Jeg tror, at der vil komme dramatiske ændringer ud af dette topmøde.

Det er mit absolutte håb, og det er, hvad hele vores indsats med at organisere det har været, at de vestlige lande ikke vil se det som en trussel, hvilket de fleste af dem desværre har gjort indtil videre. Det er ikke en trussel: Det er en mulighed! Det er en mulighed for at arbejde sammen og endelig gøre en ende på kolonialismen, for at etablere et forhold mellem nationer, hvor folk begynder at behandle hinanden som ligemænd. Jeg tror, at det er en ånd, der ikke kan puttes tilbage i flasken, fordi landene i det Globale Syd, i traditionen fra Nehrus, Sukarnos, Titos og Nassers alliancefri bevægelse, alle disse mennesker, der var grundlæggerne af den alliancefri bevægelse, nu er blevet voksne i en vis forstand, fordi de har været igennem utrolige kampe. For da de forsøgte at skabe en ny økonomisk verdensorden i 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne, blev de altid mødt med kup, med destabilisering. Men nu er verden ved at ændre sig: For den økonomiske vækst sker ikke længere i G7 – de sækker klart bagud. Den økonomiske vækst finder sted i de mest udviklede lande i det Globale Syd: Kina er selvfølgelig i spidsen.

Meget spændende er det, at nyhederne nu kommer fra Greater Bay Area i Kina, som er regionen Shenzhen, Guangzhou, Zhuhai, Hong Kong, Macau og andre megabyer, denne region med omkring 80 millioner mennesker, og det er verdensøkonomiens lokomotiv.

Hvis man bare tager den region med 80 millioner mennesker, ville de være nummer 12, når det gælder nationaløkonomi, bare i den region. De har annonceret, at de nu vil have et maglev-system med et maglev-tog, der kan køre 650 kilometer i timen! Det er virkelig fantastisk, og det vil køre hver halve time, så disse byer vil være forbundet med et maglevtog hver halve time. Det er så betagende, og hvis du tænker på den utrolige bro-tunnel i den region, fra Hong Kong og Shenzhen til Zhuhai og Macau; jeg var på den bro for flere år siden, før den var helt færdig, og det er et helt fantastisk stykke ingeniørarbejde, som jeg tror, deres ingeniører har introduceret 120 nye patenter på.

Så i stedet for at Vesten sætter sig op på en høj hest og siger: Se, det her er en systemisk trussel, I burde være glade for at samarbejde! Jeg mener, det er så utroligt – den økonomiske motor er helt klart Kina. Det er helt klart de asiatiske lande, og Tyskland er lige nu desværre på vej mod muren på grund af en ond regering – jeg kan kun sige, at det, den nuværende økonomiminister gør, ikke bare er topmålet af inkompetence, det er direkte ondt, fordi han ødelægger levebrødet for generationers arbejde, for genopbygningen af Tyskland efter Anden Verdenskrig, og denne fyr ødelægger bare det hele! Og han burde blive drevet ud af embedet så hurtigt som muligt.

Men i stedet for at se udviklingen i Asien som en trussel, bør Vesten samarbejde. Med den nuværende udvikling vil Tyskland, som stadig er nummer 6 med hensyn til BNP-produktion, snart falde bagud. Tyskland plejede at være nummer 4, nu er det nummer 6. Og lige nu udvikler Brasilien og Indonesien sig hurtigt, og de vil overhale Tyskland inden for en meget kort tidsperiode. Og i stedet for at se alt dette som en trussel, har Kina mange, mange gange tilbudt, at Bælte & Vej Initiativet er åbent for alle. De har endda skabt en særlig samarbejdsmodel for stormagtsrelationer, især for samarbejdet mellem Kina og USA. Og Kina håber meget, at Europa vil være

interessere i at samarbejde med Kina. Og så vil joint ventures i Afrika, i andre asiatiske lande og i Latinamerika selvfølgelig være vejen at gå.

Så jeg tror, at vi i den forstand står ved en total skillevej. Selvfølgelig er faren for krig overhængende, for jo mere det bliver klart, at krigen i Ukraine ikke kan vindes konventionelt, i det mindste vil NATO-siden helt sikkert ikke vinde, fordi alle disse våben og flere våben og flere våben fører til nedslagtning af det ukrainske folk. De bliver ødelagt, og antallet af ofre, der kommer ud, er helt forfærdeligt.

Derfor var vores fredsdemonstration sidste søndag foran FN i New York City så absolut afgørende: Jeg er meget glad for den, og Anastasia, du gjorde et fantastisk stykke arbejde sammen med Irene Mavrakakis med at organisere den og moderere den. [<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] Men det var en meget bred alliance, og det er alternativet. Vi bør ikke kun mobilisere for at stoppe krigen, men for at få hele verden til at samarbejde med den nye økonomiske orden, der er ved at opstå, og så kan vi løse alle problemerne. Så jeg vil stoppe her, for jeg er sikker på, at der er spørgsmål.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg er sikker på, at Irene Mavrakakis vil blive meget glad for at høre, at du synes, vi gjorde et fremragende stykke arbejde. Jeg vil også gerne påpege, at vi havde en smuk koncert, også lige efter FN-rallyet, som var et meget sublimt udtryk for menneskelighed. Og jeg tror, at alle de mennesker, der deltog i den, sangerne, orkestret, mange af dem var mennesker, der blev bragt ind gennem lidenskab og netværk og bare ønskede at udtrykke deres kærlighed til menneskeheden og forsøge at hæve alles sjæl til det højeste niveau for at stoppe atomkrig. Så det er ret fantastisk. [<https://www.youtube.com/watch?v=pjYZqqkPyJg>]

Vi har fået et spørgsmål fra Thomas. Han siger: "Tak for den smukke koncert i søndags. Det var virkelig godt og vigtigt at

bringe denne form for skønhed til folk på dette tidspunkt. På dette kritiske tidspunkt i historien, med stor fare og store muligheder på samme tid, hvad er så de bedste måder at få succes med at skabe den nødvendige forandring i transatlantisk politik? Tror du, at den tilbagevendende regering vil stå imod presset fra folket, når lederskabet i Vesten har været så arrogant og moralsk fallit over for sit eget folk og resten af verden? Hvad tror du, Helga?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, der er en pointe i det, du siger, at de stort set er uvidende om næsten alt. Men der er noget, der hedder valg, som heldigvis ikke er blevet opgivet endnu. Så de er nødt til at se på resultaterne af deres politik.

Jeg tror, at det amerikanske valg er næsten et år og et kvarter væk, så det er lang, lang tid. I Tyskland har vi også valg til Europa-Parlamentet næste år, og derefter har vi forbundsdagsvalg. Så alle disse ting ligger langt ude i fremtiden, og krisen er meget akut. Så jeg tror, det er vigtigt at fortsætte denne form for mobilisering. Vi vil helt sikkert have en ny Schiller Institut-konference snart, sandsynligvis hybrid eller virtuel. Men så skal vi også opbygge disse demonstrationer, for jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ser, at der er et alternativ, og det faktum, at vi har internettet, og vi har alternative medier, vi har sociale medier, kan vi begynde at opbygge. Jeg tror ikke, at det alene vil gøre det, for den militære krigsmaskine er meget fast besluttet på at fortsætte med at tjene penge på disse krige. Men jeg tror, det er en kombination af ting: Heldigvis har vi en række topledere, som jeg synes er meget fornuftige. Jeg vil sige, at der i det globale syd er adskillige fremragende mennesker, som har mod, som har moralsk integritet, og jeg vil ikke undervurdere, at de kommer til at spille en rolle i den strategiske udvikling.

Det virkelig afgørende spørgsmål er selvfølgelig, hvad der vil ske i USA? Hvad vil der ske i Tyskland? Det er to helt afgørende lande, og så er Frankrig, Italien og andre lande i

Europa selvfølgelig også afgørende. Så jeg kan kun sige, hjælp os med at mobilisere løbende, det første skridt er at tage videoen af demonstrationen den 6. august, som er på internettet

[<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] og på vores hjemmeside. Sørg for, at folk også ser koncerten, for både de spirituals, der blev sunget, og nogle andre kunstsange, men især Mozarts {Requiem}, det er vigtigt, fordi vi er så meget på randen af at miste menneskelighed, når det kommer til krig, at vi har brug for, som du lige sagde, Anastasia, vi har brug for at mobilisere de højeste og ædleste følelser i folk, og vi har brug for at få den bedste menneskelighed frem i dem. Og det er derfor, vi er nødt til at sprede koncerten, sprede rallyvideoen: Kom til vores fremtidige mobiliseringer og bare kontakt os og bliv sammen med os i denne mobilisering. For på en eller anden måde har jeg en stærk fornemmelse af – og det er ikke bare en fornemmelse, det er baseret på en masse fakta og ikke bare fakta – at vi befinder os i en periode, det er meget svært at sige, måske de næste seks måneder, måske det næste år, måske det næste halvandet år, to år; men i denne periode tror jeg, at beslutningen vil blive taget om, i hvilken retning menneskeheden vil gå. Og jeg tror, at i perioder som denne er det den enkeltes bidrag, der vil gøre en forskel. Så kontakt os og mobiliser sammen med os. [<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/membership>]

BATTLE: Ja, absolut. Vi havde søstermøder over hele verden, ikke kun i Europa og USA, men også i asiatiske lande, vi havde afrikansk støtte, vi havde folk fra hele verden, der kom ud som et udtryk for kærlighed til menneskeheden og råbte, at vi er nødt til at stoppe atomkrig. Så uanset hvor du kommer fra, så kontakt os, kontakt Schiller Instituttet, kontakt Humanity for Peace. Vi har en fantastisk hjemmeside: <https://humanityforpeace.net/>. Og vi vil udgive flere af disse ting, så du kan dele dem ud og hjælpe dig med at organisere. [<https://twitter.com/4peacehumanity?s=20>]

Jeg synes, at en af de virkelig gode ting, der er kommet ud af arbejdet med International Peace Coalition, som vi har lavet, Helga, er, at den idé, du havde om at forene den antiimperialistiske bevægelse i det Globale Syd, det, du ser med BRICS, BRICS-processen, topmødet i Sydafrika, med fredsbevægelsen, virker! At dette er et meget inspirerende øjeblik for folk.

Så jeg vil gerne stille dette spørgsmål, som kommer fra Alam. Han siger: "Hvorfor er Vesten, især Europa, tavs, når den står over for ukontrolleret migration, fordi nogle lande, som Frankrig, skamløst udplyndrer afrikanske ressourcer? Et rigt land, der opkræver skatter fra sine tidligere kolonier, er ikke bare skammeligt, men ondt. Hvornår får europæerne en menneskelig bevidsthed, som normalt fjerner det dyriske i os, så de kan handle menneskeligt og blive retfærdige? Hvis det ikke ligger i franskmændenes psyke, bør de i det mindste stoppe den skammelige gangsteragtige udplyndring af fattige lande ved at modsætte sig en skat og udnytte deres mineraler uden at betale en fair pris. Hvad synes du, Helga?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at det kun var Frankrig, der førte en kolonialistisk politik. Desværre er det indtil videre G7, det såkaldte Vesten, NATO-landene, de er alle med i det. Jeg tror ikke, at de alle er med, for der er folk som for eksempel den tidligere viceminister for økonomi i Italien, Michele Geraci: Han kom for nylig med et meget fremragende indlæg, hvor han sagde, at måden at løse flygtningekrisen på er at skabe udvikling, og at Europa bør gå sammen med Kina og hjælpe med at udvikle infrastrukturen og alle de andre behov – industri, landbrug. Og jeg tror, det er den rigtige vej.

Vi presser meget hårdt på i den retning. Og Afrika, tror jeg, er fremtidens kontinent. Vi ved nu, at Afrika om bare 25 år vil have mindst 2,5 milliarder mennesker. Geraci sagde, at Afrika snart vil have 4 milliarder mennesker, og så vil det være det kontinent med den yngste gennemsnitsalder; de fleste mennesker vil være yngre end 20 år. Og hvis vi så sørger for

midlerne, dvs. millioner og hundreder af millioner af produktive jobs, er der selvfølgelig ingen grund til, at Afrika ikke kan blive fremtidens absolutte økonomiske mirakel. Og jeg synes, det er det, vi skal arbejde hen imod.

Så du har ret i din kritik, for indtil nu har de internationale selskaber været i landene i det globale syd for at "hjælpe" dem, i anførselstegn, ved at udvinde råmaterialerne og derefter sælge dem, men tjene langt størstedelen af overskuddet; og de lande, der faktisk ville eje disse ressourcer, ville have en lille, lille dråbe. Og det er i virkeligheden det, der foregår bag denne udvikling i Niger, som bliver fuldstændig misrepræsenteret af de vestlige medier. Og det virkelige problem er – tag for eksempel Niger – at de har store uranressourcer. De producerer og eksporterer omkring en tredjedel af al den uran, som Frankrig har brug for til sin atomkraft. Og den nye regering har nu suspenderet eksporten af uran til Frankrig, fordi de føler, at de nuværende prisforhold er helt urimelige. Så du har en utrolig eksplosiv situation. Nigers nabolande – Mali, Burkina Faso, Tchad, Algeriet – alle disse regeringer har dybest set sagt, at de støtter regeringsskiftet i Niger. Den nye præsident i Nigeria, som også er leder af ECOWAS [Economic Community of West African States], ønskede en militær intervention, som tydeligvis blev støttet af EU og, tror jeg, USA. Men heldigvis stemte det nigerianske senat imod det, og ifølge den nigerianske forfatning er det bindende, så den militære intervention er blevet stoppet indtil videre.

Folk i regionen har ikke glemt, hvad resultatet af NATO's intervention i Libyen var! Se på, hvad der skete: De dræbte Gaddafi og kastede Libyen ud i totalt kaos, og landet er ikke kommet sig endnu. Se på Irak: De dræbte Saddam Hussein, og Irak, som var på en meget lovende vej mod modernisering; kvinder havde alle muligheder for at gå på universitetet, infrastrukturen udviklede sig utroligt godt; og nu er landet stadig i en forfærdelig krise. Alt dette er kendt! Folk

glemmer ikke disse ting, og det er derfor, de alle var imod en militær intervention i Niger. Og jo mere Vesten skubber på, jo mere vil Vesten miskreditere sig selv.

Så jeg tror, at det virkelig er enden på kolonialismen, hvor landene i Afrika og andre regioner i verden kræver at kontrollere deres egne ressourcer, og hvad ville være mere retfærdigt end det? De kræver, at de udvikler deres egen produktion, deres egen industri, for at generere indkomst, så de kan blive mellemindkomstlande så hurtigt som muligt, og det bør støttes! Det er den legitime ret for enhver nation på denne planet.

Så man kan se folks intentioner ved at se på, hvad de siger om denne konflikt. Hvis de siger "demokrati" og "pressefrihed", så bør de holde sig for næsen, før de begynder at kritisere andre lande, de bør feje for egen dør.

Men jeg synes, det er et meget spændende øjeblik, og vi bør støtte denne udvikling, for det er ethvert lands ret at tage sig af sin befolkning og udvikle sig.

BATTLE: Fremragende! Med hensyn til situationen i Niger har vi faktisk fået et spørgsmål fra John om det. Han siger: "Afrika tager et reelt standpunkt mod vestlig imperialisme, især Niger. Tror du, at Niger, med støtte fra sine naboer, i sidste ende vil få succes mod Vesten og ECOWAS-imperialismen? Mali har allerede meddelt, at de vil hjælpe med at forsvare Niger mod militære angreb, og jeg har hørt rapporter om, at Rusland også sender Wagner-gruppen for at forsvare Niger. Hvad synes du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en meget god chance for, at det vil lykkes, for det er holdningen i langt de fleste afrikanske lande, som har det på samme måde. Den [amerikanske viceudenrigsminister] Victoria Nuland, som er blevet berøgt for sin optræden på Maidan i 2014, hvor hun endte med at dele småkager ud til folk, der var i oprør. Og hun pralede med, at

udenrigsministeriet havde brugt 5 milliarder dollars på NGO'er alene i Ukraine. Så hun havde tydeligvis en rolle i alt, hvad der skete under kuppet. Hun pralede i et telefonopkald til den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, og det blev på en eller anden måde optaget, og det blev offentliggjort. Og på båndet siger hun: "F-k the EU," dybest set vil vi bestemme, hvem der skal være den næste leder, "our guy, Yats," med henvisning til Arseniy Yatsenyuk.

Så selvfølgelig, når hun tager til et land, der er i en ustabil situation, eller et krisepunkt, som Niger er lige nu, og hun insisterede på at tale med den tidligere præsident, hvilket blev nægtet hende; hun kunne kun tale med ham i telefonen. Og hun sagde, at hun havde haft nogle "meget vanskelige" og til dels "ubehagelige" samtaler med den nuværende regering, og så bad hun dem åbenbart om ikke at ringe til Wagner-gruppen. Og Prigozhin sagde, åh, du har godt nok hørt, at fru Nuland er så opmærksom på dem. Jeg tror ikke, at Wagner-gruppen vil gå ind, eller jeg har ikke detaljeret viden om det. Men jeg tror, bortset fra disse detaljer, at den generelle tendens er, at Afrika ønsker at hævde sig, og det har Frankrig lært.

Jeg tror bestemt, at Kina er en ven af Afrika. Der er nogle, der siger, at venskab mellem nationer ikke er muligt, men Xi Jinping har gentagne gange sagt, at Kina er Afrikas ven, og mange afrikanske ledere har sagt, at de mener, at Kinas opførsel beviser, at det er en sand ven af afrikanske nationer. Og Rusland huskes også meget godt, fordi det under Sovjetunionen hjalp afrikanske nationer med at få deres uafhængighed, og det er heller ikke blevet glemt. Og nu tilbyder Rusland atomenergi og atomteknologi til afrikanske lande. Så de er ikke alene.

Så jeg kan kun sige, at jo før de europæiske nationer og selv USA siger: "Okay, lad os stoppe vores konfrontation og lade os samarbejde," det er, hvad Geraci anbefalede. Der er så meget at gøre i Afrika, der er plads til alle. Så hvorfor ikke tage

hinanden i hånden og arbejde sammen i stedet for at forsøge at forblive den dominerende magt og dræbe alle andre?

BATTLE: Vi har en række mennesker her i dag, som har været arrangører for Humanity for Peace, ikke kun i USA, men i hele verden. Og mange mennesker tænker: "Hvad skal vi nu gøre? Hvordan skal vi fortsætte med at organisere det her?" Et spørgsmål kommer ind fra D., som spørger: "Hvordan udvikler vi de nye ledere med de rette færdigheder, holdninger og mod til at møde de kommende udfordringer? Hvad synes du, vi skal gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, først og fremmest er der LaRouche Legacy Foundations bibliotek.

[<https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/llf-launches-the-larouche-library>] Vi er i gang med at udgive hele min afdøde mands livsværk. Og han har skrevet så mange ting, at selv om de blev skrevet for 10, 20, 30, 40 år siden, så er de som en rettesnor for, hvad man skal gøre. For eksempel skrev han en meget vigtig artikel for nok 20 år siden med titlen "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], som var et forslag om en reservevaluta baseret på råvarer i stedet for pengeværdier. Og det er det, der bliver diskuteret lige nu, og landene forsøger at finde ud af, præcis hvordan det skal gøres. Det vil være et emne på det kommende BRICS-topmøde i Sydafrika. Jeg tror ikke, at det vil føre til en fælles valuta lige med det samme, for det er en meget vanskelig proces, som vi har set med euroen, som ikke blev gjort godt, og den fungerer ikke godt. Så det kræver en masse arbejde.

Der er mange, mange flere artikler: Jeg vil foreslå, at det første skridt er virkelig at begynde at blive ekspert i økonomi. Studer det amerikanske økonomiske system, som det blev udviklet af Leibniz, af Friedrich List, af Alexander Hamilton, af Mathew og Henry C. Carey, og som det blev udvidet

af Lyndon LaRouche: Denne idé om, hvordan man får en økonomi til at fungere, er noget, der er absolut forståeligt, og du kan studere det. Så er vi selvfølgelig nødt til at have en metodologisk, filosofisk uddannelse, hvor vi tager de bedste hjerner, som menneskeheden har produceret indtil nu: Konfucius, Platon, de vediske skrifter i Indien, Leibniz, Cusanus, Ibn Sina og mange andre. Så kontakt Schiller Instituttet, og vi vil give dig en læseliste, så du kan udvikle den nødvendige intellektuelle ammunition til at vinde dette slag så hurtigt som muligt. Og vi kan altid diskutere disse ting mere indgående, hvis du ønsker det.

BATTLE: Jeg tænkte lige, mens du talte, Helga, for jeg har lyttet til gamle optagelser af Lyndon LaRouche, din mand, og læst hans papirer for at minde mig selv om og få inspiration til at organisere det, der lige er blevet samlet sammen. Og det blev aldrig mere klart, end at Lyn altid talte om ideen om, at det er "mellem tonerne", det er ikke, hvad du siger, men det er "mellem tonerne", det er noget, der faktisk kommer fra dig, som bliver udtrykt til andre mennesker, som aktiverer dem. Og jeg tænkte på alle de nye organisatorer, unge, gamle, uanset hvor i verden I kommer fra, og jeg ville spørge jer om noget, der ligner det, D. spurgte om, men jeg tror, det er mere specifikt: Det forekommer mig, at folk også har brug for kulturel træning, så de har den følelsesmæssige styrke til at håndtere denne slags spørgsmål. Jeg har lyttet til en masse spirituals, og jeg kan godt lide Schuberts 9. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler. Og den idé, Furtwängler havde om at blive i Tyskland under nazismen for at redde sit folk, for at løfte folk op til det højeste koncept af menneskelighed.

Og jeg ville gerne spørge dig om din anbefaling til, hvordan jeg skal henvende mig til folk for at uddanne dem på denne måde? Hvad tror du, er den bedste måde at gøre det på?

ZEPP-LAROUCHE: Åh! Jeg tror, det kræver en læseplan, og jeg tror, vi har brug for hold af mennesker til at – måske skulle

vi tænke på et Schiller-akademi. I begyndelsen af 1980'erne havde vi et netværk af hundredvis af professorer, videnskabsfolk og forskere, og vi overvejede faktisk at oprette universiteter. Og det var på et meget avanceret stadie, fordi vi havde nogle af de bedste videnskabsfolk, som professor Robert Moon, og mange andre i Fusionsenergifonden på det tidspunkt; og ideen om at oprette akademier eller private universiteter og endda statslige universiteter. Det er helt sikkert et mål, der vil komme i horisonten før eller senere. I mellemtiden tror jeg, at jeg vil anbefale grundlæggende studiegrupper om de vigtigste emner. For det er et enormt felt: Der er universel historie, musik, videnskab, poesi, maleri, rumvidenskab, biovidenskab. Så det er et enormt felt! Men jeg tror, man skal starte med et solidt fundament af klassiske kilder. Man skal være fortrolig med menneskehedens vigtigste skrifter op til i dag, og man behøver ikke alle fodnoterne og alle professorerne og deres kommentarer.

Men man er nødt til at kende de vigtigste og de vigtigste gennembrud, for hvis man studerer, hvilke kvalitative gennembrud der er sket inden for videnskab, musik og andre kunstarter, bliver det en vane at tænke. Man lærer at tænke i termer af at lede efter den kreative løsning, som man ikke har tænkt på før, og det er en måde at tænke på: Det er ikke et spørgsmål om, at man skal have en masse grundlæggende viden, men der er folk, der lærer resten af deres liv, og de får bare aldrig en kreativ tanke, fordi de har den forkerte metode – hvis du er deduktiv eller induktiv eller positivistisk eller alle disse ting, vil du aldrig komme på en kreativ idé!

Så det er i høj grad en måde at tænke på, og det kommer f.eks. til udtryk, når man studerer stor musik som Schuberts sange: Du er nødt til at studere poesien, du er nødt til at studere kompositionen, og så vil du se, hvorfor for eksempel {Lied}, især den tyske {Lied}, Lyndon LaRouche kaldte den "Rosetta Stone", fordi den åbner op for poesi, den åbner op for musik, den åbner op for det niveau af kunst, der er over alt i prosa.

Der er mange ting, men det kræver noget arbejde. Men vi bør nok tænke lidt mere over, hvordan vi kan tilbyde disse ting.

BATTLE: Tak, det er meget nyttigt. Tak for dit svar. Og med det vil jeg gerne takke alle for alle deres spørgsmål og for at deltage i denne dialog over hele verden. Og lad mig se, Helga, om du har nogen afsluttende bemærkninger til i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, man skal ikke være pessimistisk. Mange mennesker siger: "De mennesker, der ikke er fuldstændig hjernevaskede af mainstream-NATO og den måde, de ser på Rusland og Kina, og den måde, de ser på udviklingslandene som fjender, der er mange mennesker, der kommer på andre tanker og siger: "Vi bør have en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer på planeten at overleve". Men de har en tendens til at være pessimistiske. De siger: "Åh, disse kræfter er så stærke, at jeg ikke kan gøre noget". Og den pessimisme får dem til at være passive. Og jeg synes, det er noget, man bør anerkende som et problem, der skal udryddes: For når du først begynder at organisere dine medborgere, din familie – de er nogle gange et problem – vil du indse: "Nej, der er så meget at gøre!" Begynd at læse den relevante litteratur, som jeg talte om før, og bliv aktiv, og det er ikke tid til at sidde på hegnet, for selve menneskehedens skæbne er ved at blive afgjort. Enten vil vi ophøre med at eksistere, hvis det hele fører til en stor krig, inklusive udveksling af atomvåben, så er det slut, det er slut for hele menneskeheden.

Eller også vil vi virkelig nå frem til et nyt system, hvor forholdet mellem nationer vil være ordnet på en bestemt måde, ligesom i en familie, hvor man ønsker det bedste for hinanden! Og det er præcis ideen med Schiller Instituttet, som snart fylder 40 år. Men det var ideen helt fra begyndelsen, at relationer mellem nationer skulle organiseres på en sådan måde, at man koncentrerer sig om at få det bedste frem i den anden, og omvendt, ved at koncentrere sig om den bedste historiske og kulturelle tradition, og dele det, man har

produceret bedst som nation eller som kultur. Og så ville samarbejde i relationer mellem nationer og civilisationer være meget, meget let: Så det er noget, vi skal forpligte os til, hjælpe os med at opbygge.

BATTLE: Tak skal du have! Jeg synes, det har været en virkelig fantastisk organiserende diskussion, og hvor vi skal hen herfra. Og folk, hold venligst øje: Vi kommer til at have en masse events. Tak, Helga, for dit svar. Og tak til jer alle for jeres spørgsmål. Og vær med i næste uge til endnu en webcast med Helga Zepp-LaRouche. Tak, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, på gensyn. Vi ses i næste uge.

Her er videoen:

Humanity for Peace Concert: Mozart Requiem, African American Spirituals and Other Selections

Kolonialismens tidsalder er ved at være slut!

8. august 2023 (EIRNS) – De igangværende og kommende begivenheder i Afrika – i den nordlige Sahel-region og i Sydafrika – viser tydeligt, at kolonialismens tidsalder er ved at være forbi.

I slutningen af sidste måned tog general Abdourahmane Tchiani kontrol over Niger ved et kup, der afsatte præsident Mohamed Bazoum. Kuppet, et af et halvt dusin i Sahel i de senere år, er bemærkelsesværdigt på grund af den debat, det udløser om mulige militære og andre reaktioner. Niger er kilden til omkring en tredjedel af den uran, der leveres til Frankrig, som er afhængig af atomkraft til mere end 70 procent af sin elektricitet. General Tchiani har suspenderet denne eksport. Selvom den franske præsident Emmanuel Macron har erklæret, at disse handlinger ikke vil blive tolereret, viser det sig, at der ikke er meget, Frankrig eller NATO kan gøre.

Nogle ubehageligheder er stadig mulige. USA har (selvfølgelig!) skåret ned på hjælpen til Niger i den seneste barbariske anvendelse af "sanktioner". Den nigerianske præsident Bola Tinubu har afbrudt el-eksporten fra Nigeria, som er kilden til 70 % af Nigers el-net. Udenrigsministeriets nummer to, Victoria Nuland, tog til Niger for at fremsætte trusler og krav.

Men militære operationer ser ud til at være taget af bordet, i hvert fald officielt, indtil videre. Præsident Tinubu, som i øjeblikket er formand for Economic Community of West African States, pressede på for en militær aktion for at genindsætte den afsatte præsident, men det nigerianske senat afviste forslaget. Burkina Faso og Mali har sendt delegationer til Niger for at udtrykke deres modstand mod enhver militær intervention udefra, og Algeriets præsident har vedtaget den samme politik.

NATO, som ikke fik sin vilje i Ukraine, vil ikke få sin vilje (eller det, de *tror*, de vil have) i Niger.

Nu til Sydafrika, som er vært for BRICS-topmødet senere på måneden. Ifølge den sydafrikanske udenrigsminister, Naledi Pandor, er der 23 nationer, som har sagt, at de ønsker at slutte sig til gruppen, og af de 67 udenlandske ledere, som er inviteret til topmødet – herunder alle afrikanske ledere – har

34 indtil videre accepteret invitationerne, herunder, så sent som i dag, den iranske præsident, Ebrahim Raisi, og den indonesiske præsident, Joko Widodo. Ud over udvidelsen af selve gruppen vil andre emner, der skal diskuteres på topmødet, omfatte brugen af handelsmekanismer uden dollar og udviklingen af Afrika. Temaet for topmødet er "BRICS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inkluderende multilateralisme".

Den kinesiske præsident Xi Jinping vil ikke kun være i Sydafrika til BRIKS-topmødet, men også til et overlappende officielt statsbesøg. Voksende handel og investeringer mellem de to nationer peger på en fremgangsrig og gensidigt fordelagtig fremtid.

Når andre nationer bliver set som partnere og samarbejdspartnere, kan menneskehedens fremtidige potentiale virkelig blomstre.

Er det ikke på tide at opgive dominansen og ondskaben fra de sidste århundreders vestlige kolonialisme og i stedet blive en del af en ny verden, hvor menneskehedens fælles fjender – fattigdom og underudvikling – bliver adresseret for at nå vores fælles mål om videnskabelig og kulturel kreativitet og økonomisk fremgang?

Det er den vision, LaRouche-bevægelsen præsenterer i dag.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Kinas præsident Xi Jinping

aflægger kritisk statsbesøg i Sydafrika, der overlapper med BRIKS-topmødet

10. august 2023 (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping aflægger et officielt statsbesøg i Sydafrika, som begynder den 22. august med samtaler med den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa i hovedstaden Pretoria. Besøget vil strække sig gennem og ud over det 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg fra den 22.-24. august. Begge præsidenter vil blive ledsaget af ministre, forretningsdelegationer og andre. Præsident Ramaphosas kontor sagde den 7. august, at samtalerne vil styrke de bilaterale bånd, og at der vil blive underskrevet aftalememoranda.

Statsbesøget kommer på et strategisk tidspunkt både for forholdet mellem Sydafrika og Kina og for BRIKS' bestræbelser på at opbygge et nyt globalt økonomisk og finansielt system, som vil skabe ny handel, der ikke er baseret på dollar, udvide investeringsinstrumenter som den nye udviklingsbank og bidrage til Afrikas udvikling.

Handel og investeringer mellem Kina og Sydafrika er betydelige; Kina er Sydafrikas største handelspartner. I 2021 beløb Kinas eksport til Sydafrika sig til 20,6 milliarder dollars, mens Kinas import fra Sydafrika beløb sig til 32,54 milliarder dollars. Denne mængde tovejshandel mellem landene er større end handelen mellem USA og flere latinamerikanske lande.

Større kinesiske investeringer i Sydafrika omfatter monteringsfabrikken China First Automotive i Coega industriparken, en Hisense Group hvidevarefabrik (der

producerer store forbrugerprodukter) og en Hebei Jidong udviklingsgruppe til cementfabrik.

Sydafrika søger Kinas hjælp til at opgradere Eskom, det statsejede elselskab, og til ekspertise og investeringer i minedrift. Sydafrika har verdens største reserver af kritiske platinmetaller. I 2019 lancerede Sydafrika en national platinstrategi, der har til formål at skabe en million jobs og bidrage med, hvad der svarer til 441 milliarder dollars til Sydafrikas økonomi inden 2050.

Kina og Sydafrika kan bruge Sydafrikas udvikling som en løftestang til at udvikle hele kontinentet.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

‘Bombningerne af Hiroshima og Nagasaki var unødvendige, udtalte USA’s militære topledere under Anden Verdenskrig’

Aug. 7, 2023 (EIRNS)- På sin hjemmeside, “Stark Realities with Brian McGlinchey”, tager Brian McGlinchey fat på den fortsatte retfærdiggørelse af anvendelsen af atomvåben i Japan ved at citere amerikanske militære embedsmænd på det tidspunkt, som var uenige i den forfærdelige beslutning om at bruge bomben. McGlinchey giver ellers et nyttigt historisk studie af forhandlingsprocessen på det tidspunkt og argumenterer yderligere for, at betingelserne for en japansk overgivelse

allerede var aftalt, før bomberne blev kastet – noget, som kun få forfattere uden for Executive Intelligence Review har vist. Det skal bemærkes, at McGlinchey tidligere drev 28pages.org, som spillede en vigtig rolle i kampagnen for at afklassificere de "28 sider" i den fælles undersøgelse af efterretningstjenesternes aktiviteter før og efter terrorangrebene den 11. september 2001, udført af Senatets særlige udvalg om efterretning og Repræsentanternes Hus' permanente særlige udvalg om efterretning, som viste, at FBI kendte til inddragelsen af embedsmænd fra Saudi-Arabien i organiseringen af denne terroraktivitet.

McGlinchey's artikel i Stark Realities begynder:

"Årsdagene for atombomberne over Hiroshima og Nagasaki giver mulighed for at nedbryde en hjørnestensmyte i amerikansk historie – at disse to masseslagtninger af civile var nødvendige for at få Japan til at overgive sig og skåne en halv million amerikanske soldater, som ellers ville være døde i en militær erobring af imperiets hjemlige øer.

"De, der angriber denne mytologi, bliver ofte pr. refleks afvist som upatriotiske, dårligt informerede eller begge dele. Men de mest overbevisende vidner mod den konventionelle visdom var patrioter med en unik forståelse af tingenes tilstand i august 1945 – USA's øverste militære ledere under Anden Verdenskrig.

"Lad os først høre, hvad de havde at sige, og derefter undersøge de nøglefakta, der førte dem til deres lidet offentliggjorte overbevisninger," skriver han; de følgende citater er uddrag af McGlinchey's artikel.

General Dwight Eisenhower, da han hørte om de planlagte bombninger: "Jeg havde været bevidst om en følelse af depression og havde udtrykt mine alvorlige betænkeligheder over for [krigsminister Stimson], for det første fordi jeg mente, at Japan allerede var besejret, og at nedkastningen af

bomben var helt unødvendig, og for det andet fordi jeg mente, at vores land burde undgå at chokere verdensopinionen ved at bruge et våben, hvis anvendelse, mente jeg, ikke længere var bydende nødvendig som en foranstaltning til at redde amerikanske liv. Det var min overbevisning, at Japan netop på det tidspunkt ledte efter en måde at overgive sig på med et minimum af "ansigtstab".

Admiral William Leahy, Trumans stabschef: "Brugen af dette barbariske våben ... var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig på grund af den effektive flådeblokade og de vellykkede konventionelle bombardementer.

Generalmajor Curtis LeMay, 21. Bomber Command: "Krigen ville have været overstået på to uger uden russerne og uden atombomben.... Atombomben havde intet at gøre med at afslutte krigen."

General Hap Arnold, U.S. Army Air Forces, fortalte en interviewer: "Den japanske position var håbløs, selv før den første atombombe faldt, fordi japanerne havde mistet kontrollen over deres egen luft." Han skrev i sine erindringer: "Det forekom os altid, at japanerne, atombombe eller ej, allerede var på randen af kollaps."

Ralph Bird, undersekretær i flåden: "Japanerne var klar til fred, og de havde allerede henvendt sig til russerne og schweizerne. ... Efter min mening var den japanske krig i virkeligheden vundet, før vi nogensinde brugte atombomben.

Brigadegeneral Carter Clarke, militær efterretningsofficer, som udarbejdede resuméer af opfangede telegrammer til Truman: "Da vi ikke behøvede at gøre det, og vi vidste, at vi ikke behøvede at gøre det ... brugte vi [Hiroshima og Nagasaki] som et eksperiment for to atombomber. Mange andre højtstående militærofficerer var enige."

Admiral Chester Nimitz, øverstbefalende for Stillehavsflåden:

“Brugen af atombomber i Hiroshima og Nagasaki var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig.”
(<https://starkrealities.substack.com/p/hiroshima-nagasaki-bombings-were>)

Humanity for Peace-koncert: Video og åbningsbemærkninger

7. august 2023 (EIRNS) – Indledende bemærkninger til Humanity for Peace-koncerten: Mozart Requiem, African American Spirituals and andre udvalgte værker:

Anastasia Battle: Velkommen. Velkommen til den smukke koncert, der følger efter en meget vidunderlig og vigtig international fredsdemonstration, som fandt sted ved FN for blot et par timer siden. Vi havde dusinvis af lignende demonstrationer rundt om i verden. Vi får kommentarer og hilsner fra folk over hele verden, inklusive repræsentanter, valgte embedsmænd, tidligere statsoverhoveder. Og jeg vil bare gerne takke hver og en af jer for at deltage i denne meget vigtige begivenhed, og hvad der bør være en vigtig, smuk indgriben i verdenshistorien.

Jeg vil især gerne takke medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition, som har brugt mange, mange, mange timer som et udtryk for menneskehedens kærlighed til at stoppe atomkrig. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan udtrykke evnen til at stoppe atomkrig på dette tidspunkt, er ved at trække på den sublime kraft, som hver og en af jer har.

Og det er det, vi ser på lige nu: Det, vi gør her i dag, i denne kirke, det frivillige kor, mennesker fra alle

samfundslag, som er sammen med os i dag for at udtrykke et smukt – bare et smukt krav om, at vi ikke kan miste menneskeheden til noget så forfærdeligt og ondt!

Så jeg vil gerne takke jer alle igen for at være med os. Vær med til fremtidige arrangementer: Lad os vokse. Lad os gøre denne stemme højere. Lad os udtrykke mere skønhed, i større omfang. Og som I kan se, har vi en hjemmeside, der hedder Humanity for Peace [<https://humanityforpeace.net/>], hvor dette vil blive sendt i dag, over hele verden.

Med det vil jeg gerne introducere Dennis Speed. [Applaus]

Dennis Speed: Så vi vil selvfølgelig gerne byde jer alle sammen velkommen her. Men vi vil også gerne gøre jer alle opmærksomme på, hvad det er for en forsamling, I er blevet en del af.

I dag har Humanity for Peace taget initiativ til en slags international udendørs dialog. Folk taler om demonstrationer, de taler om møder og protester, men det er ikke, hvad dette er: Det er en masseintervention fra en gruppe mennesker, der har besluttet, at der er et værdigt eksperiment, der skal udføres. Når Mahatma Gandhi talte om demonstrationer, mente han, at de var "eksperimenter med sandheden". Hvis du læser hans selvbiografi, vil du opdage, at han siger, at han ikke rigtig forstår, hvorfor folk gør så stort et nummer ud af antallet af mennesker, der deltog i Saltmarchen, eller den måde, millioner af mennesker gik på gaden på. Han taler om, at det for ham handlede om hans personlige kampe med forskellige udfordringer, som han stod over for i sit personlige liv. Og han sagde, at det var der, kraften i demonstrationerne og hans egen rolle i disse demonstrationer virkelig kom fra.

Nu er vi i gang med et sandhedseksperiment. Folk siger ofte ting som: "Jeg elsker menneskeheden, men det er menneskerne, jeg ikke kan udstå". Det virker ikke rigtigt.

Og der er et spørgsmål: Er det muligt for menneskeheden at

tale med én stemme? Jeg tror, at vi alle ved, at der var en berømt person, som helt sikkert troede på det, og det var Ludwig van Beethoven. Hans Ode til glæden, som selvfølgelig faktisk er digteren Friedrich Schillers ord. En af de vigtigste sponsororganisationer, en organisation, som jeg er glad og stolt over at være medlem af, blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche.

Og vigtigst af alt vil jeg bare fortælle en lille historie om mit eget forhold til dette spørgsmål om kor, for det, vi prøver at danne, er en slags kor: Det var i 1987, og jeg var involveret i en præsidentkampagne. Kandidaten var Lyndon LaRouche, og han sagde til mig: "Vi er nødt til at få mange flere frivillige, mange flere mennesker til at arbejde på denne kampagne." Så jeg sagde til ham: "Okay, jeg tager telefonen og skaffer en masse folk." Han sagde: "Hvorfor vil du gøre det?" Jeg sagde: "Tror du ikke, vi har brug for at få en masse mennesker fra hele landet til at melde sig frivilligt? Det er en præsidentkampagne. Vi kommer til New Hampshire, og vi vil..." Han sagde: "Nej! Det behøver vi ikke at gøre!" Jeg sagde: "Jamen, hvor skal de folk så komme fra?" Han sagde: "Lige her! Få folk i New Hampshire til at gøre det." Og jeg sagde: "Åh, Lyn! Jeg har været her i månedsvis. Disse mennesker vil ikke..." Han sagde: "Nej. Her er, hvad du gør: Danne kor." Jeg sagde: "Mener du synge?" Han sagde: "Ja!" Jeg sagde: "Øh, er der noget, jeg ikke forstår?" Han sagde: "Problemet med mennesker er, at de er bange for lyden af deres egen stemme." Han sagde: "Du vil aldrig finde eller skabe et frit folk, medmindre du kan inspirere folk til at synge." Han sagde: "Hvis du kan gøre det, kan folk gøre hvad som helst."

Når vi ser os omkring i verden nu, eller når du ser dig omkring i Amerika nu, eller når du ser dig omkring i New York City nu, kan du se, at den form for splittelse, vi føler mellem os, er en splittelse, der er i hvert af vores sind. Den er i os. Spørgsmålet er, hvad det er for en stemme, vi skal tale med? I dag, ved denne demonstration, og i dag som helhed,

som er en mindedag for en forbrydelse, hvor tusinder, titusinder af mennesker døde: nedkastningen af en og derefter to atombomber, hovedsageligt på civile, i slutningen af en krig, der kunne have endt på en anden måde. Spørgsmålet er, om vi på en eller anden måde kan tale til dette problem, ikke på en skinger måde, ikke på en såkaldt "politisk måde" i sig selv, men på en måde, der bevæger folk, og bevæger de mennesker, der begik denne forbrydelse i første omgang, og bevæger de mennesker, der blev dræbt af denne forbrydelse. Er der noget, vi kan gøre? Hvis vi forsøger at tale som individer, ville det ikke virke. Men hvis vi forsøger at tale som menneskehed, at tilbyde vores stemme til menneskeheden – måske – måske kan noget ændres.

Nogle mennesker kender replikken fra Købmanden i Venedig:

"Den mand, der ikke har nogen musik i sig,
og heller ikke bevæges af harmonien af søde lyde,
Er egnet til forræderi, list og plyndring;
Hans ånds bevægelser er kedelige som natten,
og hans følelser mørke som Erebus.

Lad os ikke stole på en sådan mand. Læg mærke til musikken."

Vi vil gerne have jer til at mærke den musik, vi vil tilbyde jer her i dag. Vi vil gerne takke alle musikerne, instrumentalisterne, solisterne, sangerne og koret. Vi inviterer jer alle til at slutte jer til os i vores forsøg på at skabe, på dette tidspunkt, i denne verden, et enkelt kor for fred.

Verdensomspændende 'Humanity for Peace'-møder søsætter bevægelse for at stoppe faren for atomkrig og skabe varig fred

6. august 2023 (EIRNS) – Søndag den 6. august, 78-årsdagen for den barbariske bombing af Hiroshima, opfordrede et overvældende kor af stemmer fra snesevis af parallelle "Humanity for Peace"-møder over hele Europa, Latinamerika og USA, anført af et flagskibsmøde på Dag Hammarskjold Plaza foran FN i New York City, til fred og en ny international sikkerhedsarkitektur, der beskytter alle nationers interesser, store som små.

Ved FN-mødet hørte en solid skare på omkring 250 mennesker hele tiden – og lige så mange flere, der kom forbi i løbet af de to en halv time, arrangementet varede – fra omkring 20 talere fra adskillige lande og forskellige politiske tilhørsforhold, der alle var engageret i den fælles sag for én menneskehed, for at stoppe den overhængende trussel fra termonukleare våben og for at opbygge en voksende bevægelse for at skabe en varig og retfærdig fred. Demonstrationen blev ledet af Anastasia Battle fra Schiller Instituttet og Irene Mavrakakis fra Liberty Speaks.

Som en afspejling af koalitionen politiske mangfoldighed hørte Humanity for Peace-mødet støttebudskaber fra tre præsidentkandidater – Robert F. Kennedy, Jr. (demokrat), Aaron Day (republikaner) og Mike ter Maat (libertarianer) – såvel som fra LaRouches uafhængige kandidat til det amerikanske senat fra New York, Diane Sare, Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar, den haitianske præsidentkandidat Jude Elie og

en række fremtrædende antikrigsaktivister, herunder Scott Ritter og Jose Vega fra LaRouche-bevægelsen. Alle talerne formidlede på hver deres måde den ånd, at "fred er stærkere end krig", som pastor Dr. Terri Strong fastslog i sine bemærkninger. Vega afsluttede demonstrationen med at annoncere kommende Humanity for Peace-begivenheder i september og fremover, og sagde: "Det slutter ikke her!"

Arrangementets centrale budskab kom fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som flere talere takkede som initiativtager og drivkraft bag Humanity for Peace-processen. Zepp-LaRouches budskab til forsamlingen var som følger:

"Til alle de modige mennesker, der demonstrerer for fred i dag!

"Vi må vække folk over hele verden. Aldrig før har menneskeheden været i større fare for at udslette sig selv i en global atomkrig. Af de mere end 12.000 atomvåben, der findes i dag, og som hver især er op til tusind gange mere destruktive end de bomber, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki, er 3.800 umiddelbart operationelle, og næsten 2.000 har status som "affyring ved advarsel".

"Hvis det kommer til atomkrig, idet der er politikere i dag, som hensynsløst overvejer at bruge disse våben, vil der ikke engang være en historiker tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne uforståelige katastrofe. Når det sker, vil de mennesker, der dør i de første minutter, være de forholdsvis heldige, for i de følgende dage, måneder og år vil alt liv på denne planet blive udslettet, både af total stråling og af en atomvinter, der varer mange år. Alt, hvad tusindvis af generationer har kæmpet for, alle sorger og glæder, alle digte og sange, vil forsvinde for evigt.

"Vi kræver en øjeblikkelig, kontrolleret destruktion af samtlige atomvåben. Men endnu mere dybtgående kræver vi realiseringen af en ny global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle verdens nationer, store som små. Denne arkitektur skal én gang for alle overvinde dannelsen af geopolitiske blokke og sætte den samlede menneskeheds interesser først. Forudsætningen for dette er en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, der giver hver nation og hvert menneske mulighed for fuldt ud at udvikle alle deres medfødte potentialer.

“Lad os forene verdens fredsbevægelser med nationerne i det Globale Syd for at realisere et nyt paradigme i den menneskelige arts historie!

“Det nye navn for fred er udvikling!”